

2000

7de JAARVERSLAG 2000

van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie

VOORWOORD	3
I. INLEIDING	4
II. TELECOMMUNICATIE	6
II.1 HET REBELGEVINGSKADER	6
II.1.1 Op internationaal niveau	6
De Europese Unie	6
De Internationale Telecommunicatie Unie (ITU)	7
Europese Conferentie van de Administraties van Post en Telecommunicatie (CEPT)	7
De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ..	7
Independent Regulators Group (IRG)	8
II.1.2 Op Belgisch niveau	8
Nummeroverdraagbaarheid	8
Radio- en telecommunicatie-eindapparatuur	8
Ontbundeling van het aansluitnetwerk en toegang tot binair debiet	8
II.2 DE TELECOMMUNICATIEMARKT	9
II.2.1 De openstelling van de markt	9
De markt voor vaste netwerken en diensten	9
De markt voor radionetwerken en diensten	9
II.2.2 De goede werking van de markt	11
De machtige operatoren op de markt	11
Interconnectie en bijzondere toegang	11
Het beheer van het nationale nummeringsplan	12
Oplossen van geschillen tussen operatoren	13
De openbare telecommunicatiedienst	15
II.2.3 Raadgevend Comité voor de telecommunicatie	16
II.2.4 Het E-Security Platform	16
II.3 OPERATIONELE OPDRACHTEN VAN HET INSTITUUT	16
II.3.1 Netwerken en diensten: beheer van vergunningen en aangiften	16
II.3.2 Verlenen van vergunningen voor private radionetten en individuele radiostations	17
II.3.3 Frequentiebeheer	18
De frequentietoewijzingen voor de landmobiele diensten in het kader van het akkoord van Wenen van 1993	18
Andere dossiers	18
II.3.4 Apparatuur	19
De R&TTE-richtlijn 99/5/EG	19
Controle op eind- en radioapparatuur	20
II.3.5 Examens voor radiogebruikers	21
II.3.6 Nationale dienst voor de Controle op het Spectrum (NCS)	22
II.3.7 De controleopdrachten met betrekking tot de wet van 21 maart 1991 ...	24

III. DE POSTSECTOR	26
III.1 HET REGELGEVINGSKADER	27
III.1.1 Op Europees niveau	27
III.1.2 Op Belgisch niveau	27
III.2 DE POSTMARKT	28
III.2.1 De internationale economische context	28
III.2.2 De Europese economische context	29
III.2.3 De Belgische economische context	29
III.3 OPERATIONELE OPDRACHTEN VAN HET INSTITUUT	31
III.3.1 Op reglementair vlak	31
III.3.2 Op operationeel vlak	31
III.3.3 Op internationaal vlak	32
Europees Comité voor postregulering (CERP)	32
CEN TC 331 Postal Services	32
De Wereldpostvereniging (UPU)	32
III.3.4 Het Raadgevend Comité voor de postdiensten	33
IV. HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE	34
IV.1 ORGANISATIE	34
IV.2 PERSONEEL	35
IV.3 LOGISTIEKE EN FINANCIËLE ONDERSTEUNING	36
IV.4 BEGROTING	37
IV.4.1 Het BIPT - regelgever voor postdiensten en telecommunicatie	37
IV.4.2 De ombudsdienst voor telecommunicatie	37
BIJLAGEN	38
Bijlage 1 : Referenties van de reglementaire teksten die door het BIPT werden voorbereid en in 2000 zijn gepubliceerd	39
Bijlage 2 : Lijst van de gebruikte afkortingen	40

VOORWOORD

Het jaar 2000 werd inzake de regulering van de post- en telecommunicatiesector nogmaals gekenmerkt door een levendige activiteit: modernisering en aanpassing van het regelgevingskader aan de nieuwe eisen van de markt, stimulering van de ontwikkeling van nieuwe diensten, de groei van de concurrentie via bijvoorbeeld het ADSL-groothandelsaanbod of de ontbundeling van het aansluitnetwerk.

De werkzaamheden die op Europees niveau zijn ondernomen naar aanleiding van de herziening van het telecommunicatieregelgevingskader, "Review 99" genoemd, waren ongetwijfeld één van de meest markante elementen van het jaar 2000.

De herziening die momenteel aan de gang is, zal waarschijnlijk worden afgerond onder het Belgische voorzitterschap, aan het eind van de tweede helft van 2001. Zij zal doorslaggevend zijn voor de manier waarop de Europese telecommunicatiesector in de toekomst zal werken. De hoofdlijnen van die hervorming zijn een vermindering van de administratieve verplichtingen en van de regelgeving *a priori* van de sector om te evolueren naar een verhoogde toevlucht tot het mededingingsrecht en naar een controle *a posteriori* van de werking van de markt.

De werkzaamheden op Europees niveau inzake de postsector zijn niet minder belangrijk.

Die wijzigingen in het Europese regelgevingskader zullen onvermijdelijk een evolutie in het werk van het BIPT met zich meebrengen.

De nieuwe uitdagingen van een telecommunicatiemarkt die nu volledig geliberaliseerd is, vergen een sterk regulerend orgaan. Daarom ben ik een uitgebreide consultatie van de sector gestart om de ideale voorwaarden te bepalen waarin de regulerende functie maar ook de voorbereiding van de reglementering optimaal en op middellange termijn stabiele wijze kunnen worden uitgevoerd.

Daarbij twijfel ik er niet aan dat het resultaat van dat denkwerk het mogelijk zal maken om de huidige bekwaamheid waarvan het volledige BIPT-personeel getuigt, nog beter te valoriseren in een taak die soms moeilijk is maar die altijd van het hoogste belang is voor de ontwikkeling van een essentiële sector van de Belgische economie.

Rik DAEMS
Minister van Telecommunicatie

I. INLEIDING

Voor de telecomsector moet op de eerste plaats de vooruitgang vermeld worden inzake de opening van de markt. Dit gebeurde zowel op regelgevend vlak, met name de omzetting van alle elementen van de Europese regels in de Belgische wetgeving, als op regulerend vlak en op vlak van de economische ontwikkelingen in de sector zelf.

Wat het regulerend optreden betreft (het BIPT) dienen vanzelfsprekend volgende elementen in de verft te worden gezet:

- de verdere vooruitgang inzake de interconnectievoorwaarden door Belgacom aan zijn concurrenten aan te bieden;
- de consultatie en snelle voorbereiding van de ontbundeling van het lokale toegangsnet van Belgacom;
- de voorbereiding van de lokale radiolusvergunningen;
- de voorbereiding van de veiling van de 3G-vergunningen (met op regelgevend vlak het baanbrekende werk inzake gezamenlijk gebruik van antennesites en de gezondheidsnormen inzake elektromagnetische golven);
- de aanmerking van Proximus als operator met een belangrijk marktaandeel inzake interconnectie;
- de omzetting in de praktijk van de nieuwe R&TTE-richtlijn inzake eindapparatuur en radioapparatuur;
- het optreden van de Kamer voor Interconnectie in een aantal geschillen;
- het begeleiden van systemen van coregulering, zoals voor de vzw Domainnames en de nummeroverdraagbaarheid.

Daarnaast is het werkvolume van het BIPT ook drastisch toegenomen door de opdracht die het gekregen heeft als meldpunt voor internetvirussen, door de stralingsmetingen voor gsm-masten en door de toename, zowel in aantal als in complexiteit, van de vragen tot formele en informele bemiddelingen in geschillen of interpretatieproblemen tussen telecomoperatoren.

Het BIPT wenst ook te onderstrepen dat zijn consultatieprocedures van de sector, zoals inzake de 3G-vergunningen, de ontbundeling van het aansluitnetwerk, de lokale radiolus, de interconnectie, het probleem van de wurgprijzen, enz., een belangrijke bijdrage hebben geleverd tot een beter inzicht en dus tot een betere begeleiding van de ontwikkelingen in de sector. Dit jaarverslag is dan ook het aangewezen middel om alle operatoren die hierin zo degelijk hebben geïnvesteerd, te bedanken.

Bovendien heeft de opvolging van de internationale werkzaamheden, en in het bijzonder de voorbereiding van de Europese Review, en de problematiek van standaardisatie, frequentiecoördinatie en nummering heel wat inzet gevraagd.

Het valt overigens op dat in de Belgische telecomcommunicatiesector de vele bedrijven die een vergunning verkregen hebben of een aangifte gedaan hebben in de voorbije jaren, zich met hun Belgische activiteiten hebben geconsolideerd en aanzienlijke marktaandeelen in bepaalde segmenten hebben verworven. Men kan echter niet ontkennen dat de sector reeds tegen het einde van het jaar 2000, om diverse redenen, geconfronteerd werd met bepaalde minder gunstige vooruitzichten. Dit betreft zowel de marges die er nog bestaan op de eindgebruikersmarkt, als de minder gunstige financiële voorwaarden en de hoge investeringskosten waarmee zij zijn geconfronteerd. Dit kan niet anders betekenen dan dat de rol van een onafhankelijke regulator in de sector nog vele jaren cruciaal zal zijn om de belangen van de sector, maar vooral ook van de eindgebruikers optimaal te garanderen.

Het jaar 2000 werd voor de postsector gekenmerkt door een rustige economische groei, zowel voor De Post als voor de andere bedrijven actief in de sector, en door grondige discussies op Europees vlak in verband met de verdergaande liberalisering. Desondanks heeft het BIPT in de sector zijn werkzaamheden geïntensifieerd. Dit gebeurde enerzijds door voorbereidende werkzaamheden voor de controle en de

berekening van de kostprijs van de universele dienstverlening van De Post en anderzijds door een zeer actieve deelname aan de werkzaamheden van het CERP (Europees Comité voor postregulering), wat onontbeerlijk is wegens de verdergaande internationalisering van de postactiviteiten.

Het BIPT zal voor de komende jaren trachten zijn activiteiten op dezelfde weg voort te zetten. Een aantal elementen zijn hierbij cruciaal:

- de correcte omzetting van de nieuwe Europese regelgeving, wat betekent dat de opdrachten van het Instituut grondig herzien worden, alleszins in de richting van een grotere bevoegdheid tot tussenkomst, zij het slechts daar waar de facto onvolkomenheden in de marktverhoudingen worden vastgesteld;
- een verandering van het statuut, zodat dit beantwoordt aan de eisen van onafhankelijkheid;
- een uitbreiding van het kader, om de steeds toenemende werkdruk te kunnen verwerken en om de kwaliteit en diepgang van het werk te garanderen.

De doelstellingen van het BIPT voor de komende jaren spitsen zich toe op de volgende vier elementen:

- een optimale samenwerking met de regering op het beleidsvoorbereidende vlak;
- het optimaliseren van de gereguleerde omgeving in de ICT-sectoren;
- het bevestigen van de zelfstandigheid op nationaal vlak en op internationaal vlak in de schoot van de Independent Regulators Group (IRG);
- het realiseren, in uitvoering van de Review, van de noodzakelijke samenwerking met mededingingsautoriteiten en de Gemeenschappen (in het kader van de convergentie).

Zoals u kunt vaststellen in de tekst van dit jaarverslag en kunt afleiden uit het voorwoord, wenst het BIPT zijn werkzaamheden aan de overheden en het publiek zo gedetailleerd mogelijk voor te leggen, want uiteindelijk kan slechts via een open dialoog verbetering aan ons werk worden aangebracht.

Freddy Baert
Administrateur

Jean-Luc Dutordoit
Administrateur

Georges Deneff
Directeur-generaal

Eric Van Heesvelde
Administrateur-generaal

HET REGELGEVINGSKADER

1.1 OP INTERNATIONAAL NIVEAU

De Europese Unie

Op 12 juli 2000 heeft de Commissie het regelgevende pakket aangenomen dat voortvloeit uit de herziening 1999 van de werking van de telecommunicatiemarkt. Dat regelgevend geheel omvat de volgende tekstvoorstellen:

- richtlijn inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten;
- richtlijn inzake toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten;
- richtlijn betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten;
- richtlijn inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot de elektronische communicatienetwerken en -diensten;
- richtlijn betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie;
- beschikking inzake een regelgevingskader voor het radiospectrumbeleid in de Europese Gemeenschap;
- richtlijn betreffende de mededinging op de markten voor elektronische communicatiediensten.

In het kader van de convergentie tussen de telecommunicatie, de audiovisuele media en de informatietechnologie, wil men door middel van die herstructurering de overgang regelen naar de algemene toepassing van de mededingingsregels. Op dit ogenblik wordt de telecommunicatiesector zo gereguleerd dat rekening wordt gehouden met de machtspositie van de historische telecomoperatoren die dikwijls in een monopoliepositie hun netwerk hebben uitgebouwd en hun diensten hebben ontwikkeld. Het nieuwe regelgevingskader legt bepalingen vast waardoor de specifieke (soms nutteloos geworden) verplichtingen die aan de operatoren met een sterke marktpositie worden opgelegd, kunnen worden opgeheven, naarmate de markten echt concurrentieel worden.

In de loop van het jaar 2000 waren de werkzaamheden vooral gericht op de kaderrichtlijn die de grote principes vastlegt die van toepassing zijn op de markt voor elektronische communicatie alsook de plichten van de nationale regelgevende instanties en de principes voor de analyse van de telecommunicatiemarkten.

De Raad heeft ook een communautair meerjarenprogramma aangenomen met een budget van 100 miljoen EUR om de ontwikkeling, exploitatie en commercialisering van Europese digitale inhoud op

II. TELECOMMUNICATIE

de mondiale netwerken te stimuleren en de taalkundige verscheidenheid te bevorderen.

Bovendien hebben de staatshoofden en regeringsleiders in maart 2000 in Lissabon een "Actieplan eEurope2002 – een informatiemaatschappij voor iedereen" aangenomen dat zij in Feira hebben bevestigd en waarin zij de lidstaten hebben aangespoord om voor het einde van het jaar 2000 de toegang tot het lokale telecommunicatienetwerk en de ontbinding van het aansluitnet te steunen en voor eind 2001 het regelgevingspakket voor de elektronische communicatie aan te nemen. In december 2000 keurden de Raad en het Parlement een Verordening goed inzake ontbundelde toegang tot het aansluitnet die concurrentie mogelijk moet maken op het lokale netwerk van koperparen van de historische telecommunicatieoperator. Die bepaling, die sinds januari 2001 van toepassing is, zou het concurrentiële aanbod van internettoegang tegen hoge snelheid moeten versterken en Europa in staat moeten stellen om werkelijk vaste voet aan de grond te krijgen in de informatiemaatschappij.

De Internationale Telecommunicatie Unie (ITU)

Het BIPT nam als waarnemer gedeeltelijk deel aan de Beheerraad van de ITU. Daar werden onder andere de activiteiten opgevolgd van de speciale werkgroep van de Beheerraad die tot taak heeft de structuren en de opdrachten van de ITU te onderzoeken en hervormingen voor te stellen. Deze belangrijke werkgroep zal met het oog op de Conferentie van Gevolmachtigden in 2002 zijn eindrapport publiceren in de loop van 2001. Daarnaast kwamen aan bod de "cost recovery" voor de notificaties van de satellietnetwerken en de verschillende maatregelen die de participatie van de privé-sector moeten bevorderen.

Het BIPT nam deel aan de Wereld Telecommunicatie Standaardisatie Assemblee (WTSA) van 27 september tot 6 oktober te Montreal. Het Instituut organiseerde een coördinatievergadering waarop alle Belgische sectorleden van de ITU werden uitgenodigd. De belangrijkste resultaten van de WTSA waren:

- oprichting van een studiegroep IMT-2000 die de standaardisatieproblemen van de mobiele systemen van de derde generatie moet onderzoeken;
- de hervorming van de ITU-T om de activiteiten in verband met standaardisatie van de radio- en telecommunicatiesector beter te structureren;
- Alternative Approval Process (AAP) dat een flexibele stemprocedure aangaande technische aanbevelingen invoert. Enkel voor beslissingen of aanbevelingen met reglementaire aspecten (bijv. accounting rates) blijft de unanimité behouden.

Deze werkwijze moet de kritiek van de privé-sector afzwakken, die de ITU vaak zijn al te trage werking verwijt.

Ook werd een discussie gevoerd over de reglementaire aspecten van het internetbetalingsverkeer. Het betreft de vraag of er behoefte is aan reglementair ingrijpen dan wel of men het internet volledig dient over te laten aan bilaterale commerciële overeenkomsten. Deze materie werd ter studie overgezonden aan Studiegroep (SG3) van de Standaardisatiesector die zich bezighoudt met economische aspecten.

Europese Conferentie van de Administraties van Post en Telecommunicatie (CEPT)

Op 27 en 28 juni 2000 vond te Oslo een plenaire vergadering op het hoogste niveau plaats van de CEPT. Deze vergadering nam een aantal belangrijke beleidsbeslissingen die de CEPT fundamenteel moeten hervormen:

- de structuur zal gewijzigd worden en het Europees Bureau voor Radiocommunicatie (ERO) en het Europees Bureau voor Telecommunicatie (ETO) worden samengesmolten tot één permanent bureau van de CEPT;
- het voorzitterschap wordt geherwaardeerd en de duur wordt teruggebracht tot 1 jaar;
- de creatie van één telecommunicatiecomité door samensmelting van het huidige Europees Comité voor Telecommunicatie en het Europees Comité voor Radiocommunicatie;
- de relatie met de EC wordt uitgebreid en verbeterd.

Er werd een implementatiegroep opgericht die de basis moet leggen voor de herstructurering. Deze moet uiteindelijk zijn voltooiing kennen tijdens de plenaire vergadering van september 2001.

Het Verenigd Koninkrijk werd verkozen als volgende beherende Administratie om in september 2001 Noorwegen op te volgen.

De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)

Het BIPT nam op 17 en 18 maart deel aan de 37ste zitting van het Comité voor Informatie, Computer en Communicatiebeleid (ICCP) van de OESO te Parijs. De belangrijkste activiteiten in 2000 hadden betrekking op de follow-up van de activiteiten over elektronische handel. Het BIPT pleitte onder andere voor een verhoogde betrokkenheid van alle actoren in de sector bij het sociale aspect en de zogenaamde digitale kloof. Ook werd er een nieuw werkprogramma goedgekeurd voor de komende jaren. Het BIPT nam eveneens deel aan de diverse werkgroepen van het ICCP waaronder de werkgroep voor Telecommunicatiebeleid (TISP).

Independent Regulators Group (IRG)

De IRG bestaat uit 19 Europese Nationale Regelgevende Instanties (NRI) waaronder het BIPT. De IRG heeft zich de laatste jaren ontwikkeld tot een nuttig instrument om concrete problemen die zich voordoen bij de regulering van de telecommunicatiesector te bespreken. Enerzijds streeft de IRG ernaar om gemeenschappelijke standpunten in te nemen in verband met belangrijke kwesties en anderzijds wisselen de NRI's nuttige informatie uit omtrent concrete problemen uit de dagelijkse praktijk.

In 2000 vonden vijf plenaire vergaderingen plaats met de hoofden van de diverse NRI's. Een eerste vergadering vond plaats op 21 januari te Zürich, de tweede op 5 mei te Napels, de derde vergadering op 19 mei te Brussel, de vierde vergadering op 25 september te Stockholm en ten slotte een laatste vergadering op 24 november eveneens te Stockholm. De rode draad van deze ontmoetingen betrof het gemeenschappelijke standpunt dat door de IRG werd ingenomen met betrekking tot de herziening van het Europese reglementaire kader, de zogenaamde Review 1999. Deze standpunten werden uitgewerkt en opgevolgd door de task force opgericht om een gemeenschappelijk antwoord voor te bereiden op de voorstellen voor richtlijnen van de Europese Commissie met betrekking tot de Review 1999. Deze task force kwam zes keer samen.

De IRG richtte eveneens enkele werkgroepen op om specifieke problemen te bespreken zoals interconnectie, de toegang tot het aansluitnetwerk, het uitwisselen van vertrouwelijke informatie, marktanalyse, de analyse van organisaties met een aanmerkelijke positie op de telecommunicatiemarkt en mobiele toegang.

1.2 OP BELGISCH NIVEAU

De belangrijkste wijzigingen inzake het reglementaire kader in 2000 hadden betrekking op:

- nummeroverdraagbaarheid;
- een nieuw regime voor apparatuur;
- de invoering van ontbundeling van het aansluitnetwerk en van toegang tot binair debiet.

Nummeroverdraagbaarheid

Het koninklijk besluit van 16 maart 2000, genomen ingevolge artikel 105bis van de wet van 21 maart 1991 legt aan alle operatoren de verplichting op om nummeroverdraagbaarheid aan hun abonnees aan te bieden. Deze faciliteit moet de abonnees in staat stellen om hun geografisch of niet-geografisch nummer te behouden wanneer zij overstappen naar een andere operator. Door dit besluit wordt de bepaling van

de Europese richtlijn 98/61/EG van 24 september 1998 omgezet die nummeroverdraagbaarheid in alle lidstaten invoert vanaf 1 januari 2000.

Radio- en telecommunicatie-eindapparatuur

Op 7 april 1999 is in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen Richtlijn 99/5/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende radio-apparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit verschenen. De bepalingen van die richtlijn zijn in alle lidstaten van de Europese Unie in werking getreden op 8 april 2000.

De basisprincipes van de richtlijn werden omgezet door de wet van 3 juli 2000 die de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging en de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven wijzigde. Door deze wijzigingen werden alle bepalingen inzake de voorafgaande goedkeuring van radio- en telecommunicatie-eindapparatuur opgeheven. De algemene principes inzake de conformiteitsbeoordeling van apparatuur werden ingeschreven in het vernieuwde hoofdstuk VIII van de wet van 21 maart 1991. Voortaan bevat deze wet ook alle basisprincipes inzake zowel radio- als telecommunicatieapparatuur. Hiermee wordt enigszins vooruitgelopen op de te verwachten samenvoeging van de wetten van 30 juli 1979 en 21 maart 1991 tot één overkoepelende telecommunicatiewet.

Het koninklijk besluit van 26 september 2000 bevat de gedetailleerde uitvoeringsbepalingen bij de conformiteitsreglementering.

Ontbundeling van het aansluitnetwerk en toegang tot binair debiet

Het koninklijk besluit van 12 december 2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 betreffende de voorwaarden inzake de aanleg en exploitatie van openbare telecommunicatienetwerken legt de nadere regels vast die nodig zijn om ontbundelde toegang tot het aansluitnet mogelijk te maken. Dergelijke nadere regels zijn nodig in het licht van de Europese Verordening 2887/2000 van 18 december 2000 inzake ontbundelde toegang tot het aansluitnetwerk waarin bepaald wordt dat iedere operator met een sterke positie op de markt voor vaste openbare telefonienetwerken een referentieaanbod moet publiceren dat volledige ontbundeling en gedeeld gebruik van het aansluitnetwerk mogelijk maakt.

Dit koninklijk besluit legt eveneens de nadere regels vast die een operator met een sterke positie op de markt voor vaste openbare telefonienetwerken in acht moet nemen bij het verlenen van toegang tot

een binair debiet. Toegang tot binair debiet is een vorm van toegang tot de eindgebruiker die evenwel niet beschouwd kan worden als een vorm van ontbundelde toegang zoals bepaald in de Europese verordening terzake: het gaat om een bijzondere toegang waarbij de hogere frequentieband van de toegangslijn naar de (eind)gebruiker benut wordt voor het aanbieden van hogesnelheidstoegangsdiensten. Het verschil met gedeeld gebruik, zoals bedoeld in de eerder genoemde Europese verordening, is dat bij toegang tot binair debiet een toegang

wordt verleend tot een bitsnelheid als transmissiecapaciteit waarvan de operator als toegangsleverancier zelf de technische specificaties beheert, zowel van de apparatuur die direct is verbonden aan het koperpaar en geplaatst is in zijn lokalen, als van de interface die aangeboden wordt aan de kant van de eindgebruiker (bij gedeeld gebruik worden deze technische specificaties anders gedefinieerd). Bovendien kan de toegang tot binair debiet ook verkregen worden op een ander niveau in het netwerk dan op het niveau van het aansluitnetwerk.

2

DE TELECOMMUNICATIEMARKT

2.1 DE OPENSTELLING VAN DE MARKT

De markt voor vaste netwerken en diensten

De concurrentie blijft toenemen op de Belgische telecommunicatiemarkt. Eind 2000 werd aan 39 operatoren een vergunning voor openbare netwerken toegekend en 33 operatoren kregen een vergunning voor spraaktelefonie. 22 operatoren hadden zowel een vergunning voor openbare netwerken als voor spraaktelefonie.

fenomeen van Internet zonder abonnement. Het is nog te vroeg om de impact te kunnen meten die de ontbundeling van het aansluitnet zal hebben op de markt voor hogesnelheidsaansluitingen.

De markt voor radionetwerken en -diensten

Mobiele telefonie

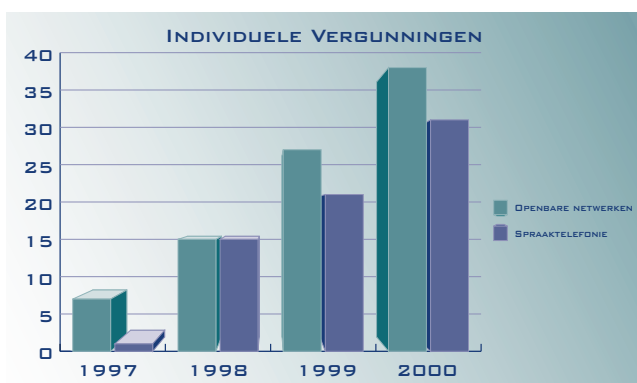
Het jaar 2000 werd gekenmerkt door een nieuwe forse groei van de Belgische markt voor mobiele telefonie: het aantal gebruikers van de drie Belgische netwerken samen (Proximus, Mobistar, KPN Orange) is met ongeveer 80% toegenomen in een jaar tijd en bereikte eind 2000 een penetratiegraad van 55% van de Belgische bevolking.

Bovendien heeft de maatschappij Mobistar bij het koninklijk besluit van 5 december 2000 de toestemming gekregen om een aanvullend radionetwerk in dienst te stellen op 1800 MHz voor haar gsm-dienst om bepaalde capaciteitsproblemen op te lossen die het gevolg zijn van de toename van haar clientèle.

Op 5 december 2000 heeft het Instituut een advies gepubliceerd betreffende de normen in verband met de blootstelling van het publiek aan elektromagnetische velden.

Mobiele-communicatiesystemen van de derde generatie

Tijdens het jaar 2000 heeft het BIPT de minister van Telecommunicatie bijgestaan bij de uitwerking van het regelgevingskader betreffende de invoering van mobiele-communicatiesystemen van de derde generatie in ons land, dikwijls UMTS genoemd.

België telt bovendien 31 niet-openbare netwerken, 19 leveranciers van huurlijnen en talrijke andere leveranciers of doorverkopers van telecommunicatiediensten. De Europese Commissie verwachtte dat in 2000 de groei van de telecommunicatiemarkt 10% zou bereiken, d.i. net iets meer dan het Europese gemiddelde. Een groei die vooral te danken is aan de markt voor mobiele diensten.

Internet heeft in de loop van het jaar 2000 een forse vooruitgang geboekt. België telt inmiddels meer dan 2.300.000 aansluitingen op het wereldnet. Het aantal aansluitingen is in één jaar verdrievoudigd, vertienvoudigd in twee jaar, gestimuleerd door het

Die nieuwe technologie, die in de buurt van 2000 MHz zal functioneren met gesofisticeerde technieken van spectrumspreading wil multimediadiensten aanbieden in een mobiele omgeving (bijvoorbeeld Internettoegang).

Het Instituut heeft met name de praktische organisatie van de veiling van die licenties voorbereid, die voor begin 2001 was gepland, en het heeft ook een specifieke internetsite daarvoor beheerd (www.umts.bipt.be) waarop talrijke informatiedocumenten in verband met die procedure zijn gepubliceerd.

Mobiele satellietdiensten

De nieuwe, voor het grote publiek toegankelijke en op satellietverbindingen gebaseerde mobiele-communicatiesystemen – die diensten aanbieden als spraaktelefonie, semafonie en in beperkte mate, dataoverdracht – worden in België gecommercialiseerd sinds 1998. Deze systemen die met grote mediatieke belangstelling door de sector werden verwelkomd, kenden echter niet het verhoopte succes bij het grote publiek.

Voor meer gespecialiseerde toepassingen, zoals vlootopvolging en beveiliging, kennen deze systemen wel een commerciële ontwikkeling in specifieke niches van de telecommunicatiemarkt.

Op grond van het koninklijk besluit van 7 mei 1999 betreffende het bestek van toepassing op de exploitatie van mobiele persoonlijke satellietcommunicatiediensten werden in 2000 vergunningsaanvragen behandeld van IRIDIUM, Télécommunications par SATellites Mobiles (TE.SA.M.), welke de diensten commercialiseert van het GLOBALSTAR-satelliet-systeem, en European Datacomm, die alleenverdelers is voor de Benelux van de diensten van het ORBCOMM-satellietsysteem. TE.SA.M. en European Datacomm ontvingen beide een vergunning. Hoewel de vergunningsaanvraag van IRIDIUM een gunstig advies kreeg, werd op vraag van het bedrijf zelf geen vergunning toegekend.

Het GLOBALSTAR-systeem biedt spraaktelefonie, semafonie en dataoverdracht aan gebruikers aan, terwijl het ORBCOMM-systeem “datagrammen” verstuurt die bestemd zijn voor het opvolgen en/of lokaliseren van transportmiddelen – te land of ter zee – zoals voertuigen, containers, gevoelige of belangrijke materialen,...

Satellietcommunicatie

De intergouvernementele organisaties voor satellietcommunicatie, waarbij België aangesloten is als “Partij” en waaraan Belgacom deelneemt als “Ondertekenaar”, zijn verder geherstructureerd in 2000.

De 25e vergadering van de partijen van de werelddororganisatie INTELSAT heeft aldus alle noodzakelijke maatregelen genomen om de volledige privatisering van INTELSAT op 18 juli 2001 te verwezenlijken. Na die datum zal een nieuwe privé-entiteit, Intelsat Ltd., wereldwijd op commerciële basis satellietcommunicatiediensten verstrekken. Die privé-organisatie zal echter de wereldwijde connectiviteit en dekking moeten blijven verzorgen, alsook afhankelijke klanten moeten blijven bedienen die vitale verbindingen hebben die primordiaal zijn voor een groot aantal ontwikkelingslanden, en een niet-gediscrimineerde toegang verstrekken tot zijn satellietstelsel. Een intergouvernementele organisatie “International Telecommunications Satellite Organization” (ITSO) zal erop toezien dat Intelsat Ltd. die verplichtingen van openbare dienst naleeft.

Die grondige evolutie van de vroegere internationale organisaties voor satellietcommunicatie is noodzakelijk geworden door de liberalisering van de telecommunicatiesector en door de noodzaak om te waken over de naleving van de mededingingsregels ten opzichte van de andere operatoren van satelliet-systemen.

Openbare telecommunicatiediensten die vaste lokale radioverbindingen exploiteren (“Fixed Wireless Access”, “Wireless Local Loop”)

Sinds de volledige liberalisering van de telecommunicatiemarkt is één van de grootste moeilijkheden die de nieuwe operatoren ondervinden, het snel verwezenlijken van de lokale toegang (de “lokale lus”) naar de eindgebruiker. Klassieke technieken met kabels vergen uitgebreide graafwerken en planning en bieden weinig soepelheid om snel tegemoet te komen aan de wensen van klanten.

Nieuwe technologieën die commercieel beschikbaar zijn en gebruikmaken van radiotechnieken, bieden de nieuwe operatoren de mogelijkheid om snel en met grote soepelheid de lokale toegang tot de eindgebruiker te realiseren. De hiermee overbrugde afstand kan, naar gelang van de gebruikte frequentieband en technologie, oplopen tot een tiental kilometer.

II. TELECOMMUNICATIE

“Fixed Wireless Access”, “Wireless Local Loop”, “Broadband Wireless Access”,... zijn allemaal termen die deze technieken aanduiden.

Uit een in 1998 door het Instituut gehouden consultatie bleek de grote interesse van de operatoren om deze technologieën te kunnen gebruiken in hun netwerken. Dit resulteerde in het koninklijk besluit van 27 juni 2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 betreffende het opzetten en de exploitatie van openbare telecommunicatienetwerken, dat voor deze technologieën een wettelijk kader creëert. Spectrum was beschikbaar in de banden 3,4 – 3,6 GHz, 10,15 – 10,65 GHz en 24,5 – 26,5 GHz.

Een eerste oproep tot kandidaten vond plaats op 17 augustus 2000, maar werd korte tijd later opgeschort omdat een aantal punten van de procedure dienden te worden verduidelijkt om geen conflicten te veroorzaken met de procedure voor de UMTS-vergunningen. De procedure werd heropend door een aankondiging op 31 oktober 2000. Bij het afsluiten van de periode voor het indienen van kandidaturen, op 31 december 2000, hadden zich in totaal 11 kandidaten aangediend.

De toewijzingsprocedure vond zijn beslag op 15 februari 2001 toen aan vier operatoren een vergunning werd toegekend voor het volledige project dat in het door hen ingediende dossier was uiteengezet. Wegens de grote interesse op dat ogenblik werd bijkomend spectrum vrijgemaakt in de 27,5 – 29,5 GHz-band, dat door een wijzigend KB opgenomen zal worden in het KB openbare telecommunicatienetwerken, waardoor later in 2001 bijkomende vergunningen zullen kunnen worden toegekend.

2.2 DE GOEDE WERKING VAN DE MARKT

De machtige operatoren op de markt

Het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie heeft op 5 december 2000 op zijn website een geactualiseerde lijst gepubliceerd met instanties die worden aangemerkt als organisaties met een sterke positie op de telecommunicatiemarkt. Daarbij werd op basis van een uitgebreid onderzoek in de loop van 2000 de beslissing genomen om Belgacom Mobile NV voor het eerst aan te wijzen als een operator met een sterke positie op de nationale markt voor interconnectie. De aanwijzing resulteerde uit de vaststelling dat een aandeel van meer dan 25% van de betrokken markt was bereikt.

De SMP-aanduiding van Belgacom Mobile NV reflecteert de positie van de operator op de nationale markt voor interconnectie en heeft als doel ervoor

te waken dat de gevestigde mobiele operator zijn concurrenten niet oneerlijk verhindert om zich te vestigen op deze markt. Het bevorderen van een adequate interconnectie moet er bijgevolg toe leiden dat maximale economische efficiëntie wordt bereikt en de eindgebruikers maximaal profijt trekken.

Aan de status van operator met een sterke positie op de nationale markt voor interconnectie zijn dan ook verschillende verplichtingen jegens andere operatoren verbonden. Naast de verplichting om te voldoen aan alle redelijke verzoeken om toegang tot het netwerk en om niet-discriminerende interconnectietarieven te hanteren bestaat de belangrijkste verplichting erin om kostengeoriënteerde interconnectietarieven aan te bieden. Aldus kan dit leiden tot een aanzienlijke verlaging van de interconnectiekosten voor andere marktpartijen die interconnecteren met de betreffende organisatie.

De effectieve toepassing van het beginsel van kostenoriëntatie volgt uit het gebruik van een geschikt kostenberekeningssysteem voor de toerekening van de kosten van de aangewezen SMP-operator. De opbouw van een dergelijk kostenmodel door de aangewezen SMP-operator Belgacom Mobile NV heeft de eerste maanden van 2001 in beslag genomen en is parallel door het BIPT gecontroleerd zodat uiterlijk vanaf 1 juli 2001 volledig kostengeoriënteerde tarieven voor de afwikkeling van oproepen op het mobiele Proximus-netwerk kunnen worden toegepast.

Vooruitlopend op de te verwachten daling heeft het BIPT op het einde van het jaar 2000 tevens een overgangperiode vastgesteld die gekenmerkt wordt door een daling van het peak-durationtarief met 1,2 BEF exclusief BTW. Deze overgangperiode, die startte op 15 februari 2001, is gebaseerd op een analyse van drie elementen, met name een Europese benchmark, de toepassing van het beginsel van niet-discriminatie en de evolutie van de eenheidskostprijs per minuut in functie van het volume aan investeringen.

Interconnectie en bijzondere toegang

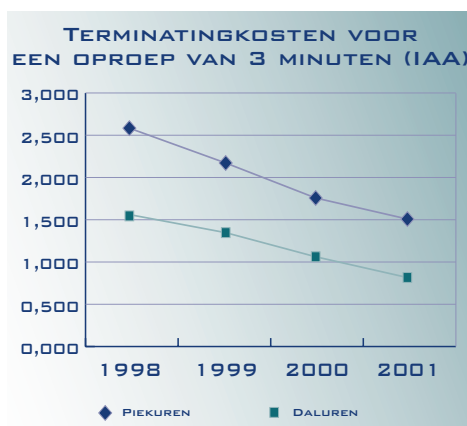
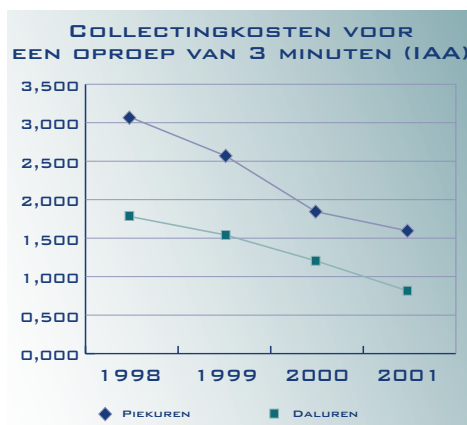
Het wettelijke en regelgevende kader inzake interconnectie heeft tot doel aan nieuwkomers op de markt de mogelijkheid te bieden om hun eigen infrastructuur aan te sluiten op die van de historische operator en dit onder voorwaarden die de ontwikkeling van de concurrentie begunstigen (niet-discriminatie, kostenbasering). Een van de kernopdrachten van het Instituut bestaat erin ervoor te zorgen dat dit wettelijke en regelgevende kader wel degelijk wordt nageleefd.

Het onderzoek van het referentie-interconnectieaanbod van Belgacom NV (“BRIO”) vormt elk jaar één van de belangrijke punten op de agenda van het BIPT. De versie 2001 van dat referentie-interconnectie

tieaanbod werd goedgekeurd op 19 december 2000 op advies van het Instituut. De voornaamste nieuwigheden die door BRIO 2001 zijn ingevoerd, hebben betrekking op de introductie van nieuwe diensten in het referentieaanbod (collectingdiensten voor Virtual Private Network en voor datadiensten, uitbreiding van het aanbod van "half-links", (pre)selectie van de operator voor lokale oproepen en oproepen naar 0800-nummers), alsook de integratie van de werkprocedures als bijlage bij het referentieaanbod.

Door de toepassing van het principe van kostenbasing is besloten tot een nieuwe verlaging van de voornaamste interconnectietarieven (collecting en terminating), waarbij de tendens wordt gevolgd die men de voorbije jaren kon waarnemen.

In 2001 zal het Instituut zich vooral toeleggen op de uitbreiding van zijn kostenmodel tot de vaste interconnectiekosten, de invoering van een nieuw interconnectiemodel voor diensten met toegevoegde waarde en Internetdiensten (intussen is de eerste fase voltooid), alsook de controle op de interconnectieprijs van Belgacom Mobile, dat in 2000 is aangemerkt als een operator met een sterke positie op de nationale markt voor interconnectie.

Het beheer van het nationale nummeringsplan

De gelijke toegang voor operatoren tot adequate nummerreeksen, zowel op kwalitatief als kwantitatief vlak is van cruciaal belang voor de ontwikkeling van een competitieve markt op het vlak van telecommunicatiediensten.

Op 1 juli 2000 werd het nummerplan met succes gewijzigd: het systeem van de "full dialling" werd ingevoerd. Dit betekent dat eindgebruikers steeds het volledige nummer moeten vormen, zelfs voor oproepen binnen de zone. Hierdoor wordt de voorraad aan geografische nummers verhoogd met ongeveer 25%, zodat operatoren op korte termijn kunnen beschikken over voldoende capaciteit op het vlak van geografische nummers. De werkgroep opgericht in 1999, met een brede participatie van diverse actoren uit de telecommunicatiesector ten einde de publiciteit voor het publiek te coördineren, heeft zijn activiteiten intensief voortgezet. Zo werden diverse technische informatiebrochures geschreven én een mediacampagne gevoerd.

De in 1998 opgerichte "number portability task force" heeft dit jaar onder het voorzitterschap van het Instituut zijn activiteiten voortgezet. Alle specificaties inzake nummeroverdraagbaarheid van zowel geografische als niet-geografische nummers (met uitzondering van nummers voor mobiele diensten) zijn afgewerkt en goedgekeurd door de "number portability task force". Op basis van deze specificaties, die zowel de dienstenomschrijving, de netwerkarchitectuur en signalering, de database en operationele aspecten, de financiële en regelgevende aspecten omvatten, werd de nummeroverdraagbaarheid vanaf 17 januari 2000 in België ingevoerd. Het koninklijk besluit van 16 maart 2000 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van de telecommunicatiediensten bevat de praktische regels voor de invoering van de nummeroverdraagbaarheid. Op basis hiervan heeft het BIPT de kosten van de overdracht bepaald en een ministerieel besluit voorbereid. Eind 2000 werden in totaal 42.328 PSTN/ISDN-nummers, 442 niet-geografische nummers en de nummers van 455 complexe installaties overgedragen.

In oktober 2000 werd beslist om het bereik van de carrier-select- en preselectdienst verder uit te breiden naar alle nummers. De procedures en tarieven voor de introductie van de carrier-preselectdienst werden opnieuw geëvalueerd. Zoals voor nummeroverdraagbaarheid dient voor preselect een geïnteresseerde eindgebruiker zich enkel en alleen te wenden tot zijn nieuwe operator. Het BIPT is verschillende keren tussenbeide gekomen als gevolg van een aantal klachten inzake de minder goede werking van de procedure. Eind 2000 beschikten 114.735 telefoonnummers over CPS in België.

II. TELECOMMUNICATIE

De explicatieve nota's die het koninklijk besluit betreffende het beheer van het nummeringsplan van 10 december 1997 concretiseren werden aangepast om rekening te houden met een aantal nieuwe telecommunicatietoepassingen die operatoren wensen aan te bieden.

Op operationeel vlak hebben 35 verschillende entiteiten 215 dossiers ingediend. Dit heeft zich o.a. vertaald in de reservatie/toewijzing van de volgende nummerreeksen:

Nummerreeks	Reservaties	Toewijzingen	Annulaties	Verworpen aanvragen
1yxx	6 nieuwe 1 verlenging	6	6	
4pq x 1.000.000nrs	6 nieuwe	1	0	0
70-700 x 10.000nrs	3 nieuwe 1 verlenging	6	3 nrs	2
77 x 10.000nrs	4 nieuwe	5	0	0
78	6 x 10.000 nrs 1 x 1.000 nrs 2 verlengingen	3 x 10.000 nrs 0 x 1.000 nrs	4	2
800 x 1.000nrs	4 nieuwe 0 verlenging	3	0	2
90A x 1.000nrs 90A x 100 nrs	17 nieuwe + 5 verlengingen 33 nieuwe	27	3	
IMSI	0	0	0	0
ISPC	9 nieuwe	3	1	1
NSPC	36 nieuwe 0 verlenging	28	2	1
PQYZ x 10.000nrs (geografisch)	61 nieuwe 1 secundaire res.	85 2 nieuwe toewijzingen	6 n°	2 + 10 nrs + 6 nrs + 10 nrs
ADMD	1	0	1	0
DNIC	1	0	0	0

Het Instituut heeft een aantal klachten onderzocht en inbreuken vastgesteld op het gebied van de regelgeving inzake nummering waarvoor de passende maatregelen werden genomen. Eveneens heeft het Instituut op zijn website alle beschikbare informatie over nummering gepubliceerd die operationeel belangrijk is voor de sector. Internationaal heeft het Instituut deelgenomen aan diverse vergaderingen in het kader van de ECTRA-werkgroep Nummering.

Oplossen van geschillen tussen operatoren

Het Instituut besteedt veel aandacht aan de permanente follow-up van de markt. Het speelt ook een belangrijke rol wanneer zich conflictsituaties voordoen tussen concurrerende ondernemingen, in het bijzonder wanneer die conflicten de wettelijke of regelgevende verplichtingen op het spel zetten. Die geschillen tussen operatoren en/of leveranciers van telecommunicatiediensten kunnen volgens verschillende procedures worden behandeld:

- de indiening van een dossier bij de Kamer voor Interconnectie, huurlijnen, bijzondere toegang, ontbundelde toegang tot het aansluitnet en gedeeld gebruik, overeenkomstig artikel 79ter van de wet van 21 maart 1991;
- de tussenkomst van het Instituut als bemiddelaar, zoals bepaald in artikel 75, § 8, van de wet;
- de rechtstreekse tussenkomst van het Instituut in het kader van zijn algemene opdracht inzake controle en toezicht, bepaald in artikel 75, § 3, van de wet van 21 maart 1991;
- ingebrekestelling, gevolgd door een hoorzitting en een eventuele administratieve boete op grond van artikel 109quater van de wet van 21 maart 1991.

Die verschillende mogelijkheden tot handelen doen geen afbreuk aan het recht dat een operator of een dienstenleverancier heeft om zich te wenden tot een gewone rechtbank of de Raad voor Mededinging.

De procedure voor de Kamer voor Interconnectie, huurlijnen, bijzondere toegang, ontbundelde toegang tot het aansluitnet en gedeeld gebruik wordt georganiseerd bij het koninklijk besluit van 4 oktober 1999. Sedert de Kamer eind 1999 is begonnen te werken, heeft die Kamer vijf uitspraken gedaan in dossiers die betrekking hadden op de operatoren Belgacom, Mobistar, GTS en Codenet. De beslissingen van de Kamer kunnen worden geraadpleegd op de internetsite van het BIPT.

Dossier	Beslissingen
N.V. MOBISTAR / N.V. BELGACOM	Beslissing van 8 maart 2000 Beslissing van 20 juni 2000
N.V. GTS Belgium / N.V. BELGACOM	Beslissing van 5 juni 2000
N.V. CODENET / N.V. BELGACOM	Beslissing van 5 oktober 2000 Beslissing van 27 oktober 2000

Het koninklijk besluit van 10 december 1997 legt de nadere regelen vast voor een verzoeningsprocedure voor het BIPT, ingevolge artikel 75, § 8, van de wet van 21 maart 1991. Die procedure is nog niet toegepast omdat de voorkeur van de belanghebbende ondernemingen tot op heden naar andere wettelijk bepaalde mogelijkheden uitgaat.

Naast die twee procedures (Kamer en verzoening), komt het Instituut regelmatig tussenbeide in de relaties tussen operatoren en/of dienstenleveranciers wanneer zij het Instituut vragen stellen over aange-

legenheden waarin de partijen tegenover elkaar staan (bijvoorbeeld over de wijze waarop bepaalde wettelijke of regelgevende bepalingen geïnterpreteerd moeten worden) of wanneer zij het Instituut in kennis stellen van elementen die vermoedelijk een inbreuk vormen op het regelgevingskader. Het BIPT treedt ook op eigen initiatief op telkens wanneer het dat nodig acht, om toe te zien op de naleving van het regelgevingskader.

In de onderstaande tabel worden de belangrijkste tussenkomsten van het Instituut per thema vermeld.

II. TELECOMMUNICATIE

Tussenkomen van het BIPT, op eigen initiatief of op vraag van de operatoren en/of dienstenleveranciers sinds 1 januari 2000
Interconnectie <ul style="list-style-type: none">• Interconnectievoorwaarden van toepassing op de I-Line-dienst• Vraag naar half-links met een capaciteit van 45 en 155 Mbits per seconde• Toepassing van de bankgarantie tussen operatoren• Verplaatsing van interconnectielinks
Collocatie <ul style="list-style-type: none">• Terugbetaling van installatiekosten• Nagaan van de basering op de kosten
Nummering <ul style="list-style-type: none">• Invoering van de Carrier Select Code• Wijzigingen van de oproepnummers• Problemen in verband met de invoering van Full Dialling• Toegang tot 070-nummers vanuit het buitenland• CSC/CPS voor lokale oproepen• Toepassing van nummeroverdraagbaarheid• Activering van ongevraagde CPS
Huurlijnen <ul style="list-style-type: none">• Tarifiering van galvanische huurlijnen• Afschaffing van het aanbod van bepaalde types analoge huurlijnen• Facturering van huurlijnen tussen operatoren
Tarieven en mededinging <ul style="list-style-type: none">• Tariefhervorming van Belgacom op 1 oktober 2000• Belgacom Turboline wholesale-aanbod• "Win back"-praktijken tussen operatoren• Relaties tussen een operator met een sterke marktpositie en zijn dochterondernemingen

De openbare telecommunicatiedienst

De openbare telecommunicatiedienst omvat:

- de universele telecommunicatiedienst;
- de verplichte telecommunicatiediensten ter garantie van universele toegang;
- de opdrachten van algemeen belang op het gebied van telecommunicatie.

Het BIPT heeft aan de Minister van Telecommunicatie een verslag overhandigd met betrekking tot de universele telecommunicatiedienst over het jaar 2000. Dat verslag vormt een evaluatie van de naleving van de verplichtingen die aan Belgacom zijn opgelegd als universeledienstverlener. Het BIPT controleert onder andere de parameters inzake kwaliteit van de dienst en de verplichting om op het hele grondgebied een betaalbare prijs toe te passen. Zo heeft het Instituut in januari 2000 voor de eerste keer een specifieke controle uitgevoerd op de naleving van de verplichtingen op het stuk van

openbare betaaltelefoons. Het verslag van het Instituut is terug te vinden op zijn website.

Het principe van de universele toegang garandeert dat bepaalde diensten over heel het grondgebied geleverd worden volgens technische, commerciële en financiële voorwaarden die door de Koning zijn gedefinieerd. Deze diensten zijn de levering van huurlijnen van ONP-kwaliteit, de dienst voor gegevensschakeling, de toegang tot ISDN, de telex- en telegraafdienst.

De opdrachten van algemeen belang worden geregeld in een beheerscontract tussen de federale Staat en Belgacom. Dat beheerscontract voorziet in de levering van internetaansluitingen aan scholen, bibliotheken en ziekenhuizen en regelt de medewerking van Belgacom aan de civiele bescherming en aan de Gemengde Commissie voor telecommunicatie. Naast dat beheerscontract dat met Belgacom gesloten is, biedt de wet nu ook aan de overige operatoren de mogelijkheid om mee te werken aan de opdrachten van algemeen nut.

2.3 RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE TELECOMMUNICATIE

Het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie neemt het secretariaat waar van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie, zowel op het niveau van het plenaire Comité als van de verschillende werkgroepen:

- Gedragsregels van de operatoren ten opzichte van de cliënten;
- Statistieken;
- Europese regelgeving;
- Informatiemaatschappij.

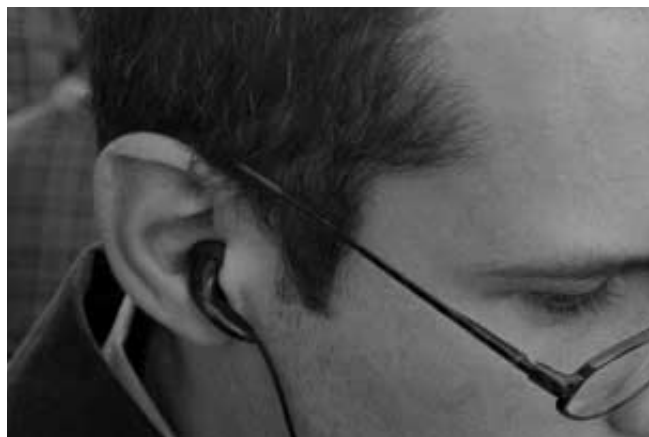
Het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie vormt een forum waarin de gesprekspartners van de sector zitting hebben: de sociale partners (vakbonden, werkgeversorganisaties en vertegenwoordigers van de gebruikers), de actoren van de sector (operatoren, fabrikanten, gebruikers) en de vertegenwoordigers van de federale, gemeenschaps- en gewestoverheden. Door zijn samenstelling vormt het Comité een observatorium dat toegespitst is op de evolutie en de tendensen van deze primordiale sector van de telecommunicatie.

De verslagen en adviezen van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie worden gepubliceerd via het jaarverslag van het Comité. Tevens worden in het jaarverslag van het Comité relevante statistieken met betrekking tot de evolutie van de telecommunicatiemarkt opgenomen.

2.4 HET E-SECURITY PLATFORM

Op initiatief van de Minister van Telecommunicatie werd in mei 2000 een systeem van virusmeldingen op touw gezet nadat het beruchte "I Love You"-virus ook in België had toegeslagen. Dit E-Security Platform wordt door het Instituut beheerd en omvat naast het "Meldpunt" dat permanent beschikbaar is, tevens een team van 30 externe specialisten op het vlak van monitoring van de netwerken of op het vlak van analyse van virusmeldingen. Na een virusmelding kan eventueel beslist worden het publiek te waarschuwen via de website van het Instituut, via een persmededeling of via oproepen op radio en televisie. Sinds eind 2000 kan het publiek zich laten inschrijven op een mailinglijst om automatisch een melding toegestuurd te krijgen wanneer de viruswarning-pagina van de website van het Instituut is aangepast naar aanleiding van een alarm.

Van mei tot eind december 2000 trad het virusmeldpunt 36 keer op. Na analyse werd in 29 gevallen een bericht op de website van het Instituut geplaatst en werden drie persberichten uitgestuurd.

3

OPERATIONELE OPDRACHTEN VAN HET INSTITUUT

3.1 NETWERKEN EN DIENSTEN: BEHEER VAN VERGUNNINGEN EN AANGIFTEN

Het Instituut behandelt alle aanvragen voor de exploitatie van vaste netwerken en diensten. Inzake telecommunicatiediensten worden op grond van de te volgen procedure, de diensten onderverdeeld in de spraaktelefonie (waarvoor een individuele vergunning is vereist), de huurlijndienst (die onderworpen is aan een aangifte op basis van een bestek),

en spraak- en gegevensdiensten (die onderworpen zijn aan een aangifte). Inzake telecommunicatienetten wordt een onderscheid gemaakt tussen openbare telecommunicatienetten, waarvoor een individuele vergunning is vereist, en niet-openbare telecommunicatienetten die onderworpen zijn aan een aangifte.

II. TELECOMMUNICATIE

Aantal registraties en individuele vergunningen	
	Totaal aantal registraties of vergunningen d.d. 31/12/2000
Spraakdienst	112
Spraakdienst aangeboden aan één of meer gesloten gebruikersgroepen	19
Gegevensdienst	95
Gegevensdienst aangeboden aan één of meer gesloten gebruikersgroepen	19
Gegevensdienst, meer bepaald een dienst voor gegevensschakeling	28
Gegevensdienst, meer bepaald Internettoegang	79
Privaat bureau voor telecommunicatie	
- op privé-domein	312
- op openbaar domein	36
Huurlijndienst	25
Individuele vergunning spraaktelefoon dienst	33
Individuele vergunning openbare netwerken	39
Niet-openbare netwerken	31
TOTAAL	828

Het Instituut heeft verder op zijn website, ten behoeve van alle geïnteresseerden, naast de vigerende wetgeving en een lijst van FAQ's, tevens voor elk type van dienst en voor de niet-openbare netwerken een brochure geplaatst met inbegrip van een registratieformulier.

3.2 VERLENEN VAN VERGUNNINGEN VOOR PRIVATE RADIONETTEN EN INDIVIDUELE RADIOSTATIONS

Tijdens het voorbije jaar heeft de overstap van de intensieve gebruikers van het frequentiespectrum naar de trunknetwerken zich voortgezet, terwijl een groot aantal gebruikers die slechts over een beperkt aantal zend- en ontvangoestellen beschikten, hun privaat radionetwerk hebben ingeruild voor gsm-lijnen. Die twee fenomenen verklaren de daling van het aantal vergunningen voor de private mobiele netten. Eenzelfde trend wordt waargenomen in de zesde categorie waar vele gebruikers kiezen voor DECT-telefooncentrales.

Het gebruik van portofoons buiten de grenzen van één exploitatiegebied valt nu ook onder ministeriële vergunningen van de achtste categorie (PMR-toestellen).

Er zijn 1.169 tijdelijke ministeriële vergunningen van de eerste en de zesde categorie verleend. Verhuurbedrijven van radiozend- en ontvangoestellen

hebben daarvan 373 tijdelijke ministeriële vergunningen aan hun klanten bezorgd. Deze nieuwe werkwijze is goed onthaald bij zowel de verhuurbedrijven als de gebruikers van de radiozend- en ontvangoestellen.

Hoewel nog steeds niet goed bekend bij de vele potentiële gebruikers van walkie-talkies, heeft het BIPT toch al 1.163 ministeriële vergunningen afgegeven voor portofoons PMR 446.

De volgende tabel vermeldt het totale aantal per 31 december 2000 verleende ministeriële vergunningen in de verschillende categorieën van private netten voor radioverbindingen en de individuele stations, op basis van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radiobeachting, de uitvoeringsbesluiten van 15 en 19 oktober 1979 betreffende de private radioverbindingen en het koninklijk besluit van 16 april 1998 betreffende de satellietgrondstations.

Totaal aantal vergunningen voor private netten voor radioverbindingen en individuele stations		
1 ^e categorie:	private mobiele radionetten	1.451
2 ^e categorie:	vaste netten	222
3 ^e categorie:	openbare besturen	1.566
4 ^e categorie:	private mobiele netten op de gemeenschappelijke frequentie 27 MHz	1
5 ^e categorie:	radioamateurs	5.477
6 ^e categorie:	vaste en mobiele netten binnen de grenzen van eenzelfde eigendom	6.980
7 ^e categorie:	afstandsbediening schaalmodellen	8.960
8 ^e categorie:	C.B. - radiotelefoons B27	34.129
	PMR 446	1.163
Stations aan boord van:		
	a) luchtvaartuigen	2.377
	b) zeeschepen en vissersboten	288
	c) rijnen en binnenvaartuigen	2.549
	d) jachten	6.746

Het Instituut heeft ten behoeve van alle geïnteresseerden zijn website stelselmatig aangepast wat betreft de radiowetgeving, aanvraagformulieren voor een ministeriële vergunning en het bedrag van de te betalen rechten.

3.3 FREQUENTIEBEHEER

Het BIPT is belast met het beheer van het radiospectrum in België. Dit omvat zowel de dagelijkse frequentietoewijzingen en -coördinaties als de langetermijnpolitiek inzake frequentieplannen en herstellingen.

De frequentietoewijzingen voor de landmobiele diensten gebeuren in het kader van het akkoord van Wenen 1993 en vormen één van de hoofdactiviteiten van de dienst.

De frequentietoewijzingen voor de landmobiele diensten in het kader van het akkoord van Wenen van 1993 (mobiele en vaste diensten onder 1 GHz)	
Nieuwe en gewijzigde exclusieve frequentietoewijzingen	912
Afgeschafte exclusieve frequentietoewijzingen	281
Nieuwe en gewijzigde gemeenschappelijke frequentietoewijzingen	429
Afgeschafte gemeenschappelijke frequentietoewijzingen	169
Tijdelijke frequentietoewijzingen	797

De tabel hiernaast omvat echter niet de gegevens die betrekking hebben op de volgende activiteiten:

- toewijzingen en studies voor trunknetten en tijdelijke frequenties voor grote manifestaties (bijv. EURO 2000, Francorchamps,...);
- ambassades, militairen.

Andere dossiers

Hoewel het BIPT niet verantwoordelijk is voor de omroepfrequentieplanning, staat de dienst Frequentiebeheer van het BIPT wel in voor de dagelijkse coördinatieaanvragen en het toepassen van de internationale akkoorden: Genève 1975, Genève 1984, Stockholm 1961, Wiesbaden 1995, Chester 1997 en het LEGBAC-akkoord (compatibiliteit tussen FM-omroep en de luchtvaart).

Ook voert deze dienst de frequentiecoördinaties uit voor de satellietverbindingen (grondstations, netwerken,...) en de straalverbindingen en verzorgt de dienst de briefwisseling met het radiocommunicatiebureau van de ITU.

II. TELECOMMUNICATIE

Soort dossiers	Aantal
Akkoord van Stockholm 1961 (TV-omroep)	
Akkoord van Chester 1997 (DVB-T)	325
Akkoord van Genève 1984 (FM-band)	1.253
Akkoord van Genève 1975 (radio-omroep in de langegolffbanden en de middengolffbanden)	11
Akkoord van Wenen 1993 (algemeen)	132
Grondstations, satellieten, straalverbindingen	995
Allerlei (coördinaties, storingen, tijdelijke frequenties, informatie,...)	164
Akkoord van Wiesbaden 1995 (T-DAB)	140
COMIXTELEC	150
ITU – Radiocommunicatiebureau en Conferenties	379
Satellietorganisaties (EUTELSAT, INTELSAT, INMARSAT)	66
CEPT – ERO	109
TOTAAL	3.724

Enkele belangrijke realisaties van de dienst Frequentiebeheer zijn:

- het updaten van de nationale frequentietabel in overeenstemming met de Europese harmonisatiewerkzaamheden; deze frequentietabel kan on line geraadpleegd worden op de website van het BIPT;
- in uitvoering van de R&TTE-richtlijn 99/5/EG werden de details van het frequentieplan op de website gepubliceerd;
- het leiden van de Belgische delegatie op de Wereld Radiocommunicatie Conferentie (WRC-2000) van de ITU;
- het systematisch controleren van het nationale frequentieregister met het oog op de overheveling

ervan naar het nieuwe systeem in het kader van het informatiseringsproject;

- het bepalen van de frequentiebanden voor de “Wireless Local Loop” en de coördinatie met de buurlanden;
- het opvolgen van de problematiek aangaande IMT-2000/UMTS in het kader van de CEPT ten einde de veiling voor te bereiden;
- het onderzoeken van de aanvraag van Mobistar om de frequentiebanden op 1800 MHz te gebruiken om ook over een dual-bandnetwerk te beschikken;
- de frequentiecoördinatie voor de verplaatsing van het BEMILCOM-netwerk.

3.4 APPARATUUR

De R&TTE-richtlijn 99/5/EG

De R&TTE-richtlijn werd in Belgisch recht omgezet door:

- de wet van 3 juli 2000 tot wijziging van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging en van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (BS van 13/07/2000);
- het koninklijk besluit van 26 september 2000 betreffende radio- en eindapparatuur en de erkenning van hun conformiteit (BS van 31/10/2000);
- de mededeling van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie krachtens artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 26 september 2000 betreffende radio- en eindapparatuur en de erkenning van hun conformiteit (BS van 16/01/2001).

Sedert 8 april 2000 is het niet meer mogelijk (nationale) goedkeuringen voor radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur te verlenen. Om

apparatuur op de (Europese) markt te mogen brengen, moet die niet alleen voldoen aan een aantal technische essentiële eisen, maar moeten ook de andere - meer administratieve - relevante bepalingen vervuld zijn. De fabrikant wordt ten volle verantwoordelijk voor de overeenstemming van zijn apparatuur met alle wettelijke bepalingen. In bepaalde gevallen wordt evenwel toch nog de (beperkte) tussenkomst van een aangemelde instantie (notified body) vereist.

Radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur moet volgens de bepalingen van de R&TTE-richtlijn voorzien zijn van de gepaste CE-markering (minstens **CE**). Deze moet eveneens afgedrukt worden op de verpakking. Indien voor het gebruik van de radioapparatuur een vergunning vereist is of indien deze apparatuur werkt op frequenties waarvan het gebruik in Europa niet geharmoniseerd is, dan bevat de CE-markering een verplicht informatieteken in de vorm: **1**. Dit teken duidt erop dat het radioapparaat niet overal (in Europa) vrij gebruikt mag worden.

De fabrikant of leverancier moet bij de apparatuur voldoende informatie verschaffen zodat de gebruiker op de hoogte is van de gebruiksvoorwaarden en van eventuele beperkingen in het gebruik. Voor radioapparatuur moet onder meer duidelijk op de verpakking aangegeven worden in welke landen of gebieden de radioapparatuur gebruikt mag worden.

De gebruiker moet de apparatuur volgens de opgegeven bestemming gebruiken. Voor eindapparatuur betekent dit dat hij het toestel slechts mag aansluiten op de door de fabrikant of leverancier opgegeven netwerkinterfaces. Voor radioapparatuur moet hij rekening houden met de eventuele beperkingen. De aanwezigheid van het informatieteken **I** is dus van groot belang voor de consument. Bijkomende informatie in verband met de R&TTE-richtlijn is te vinden op de BIPT-website.

Het vroegere "goedkeuringsregime" liep ten einde op 7 april 2000. In de korte periode tussen 1 januari en 7 april werden nog 273 radiogoedkeuringen verleend tegenover 239 in 1999. Dit wijst er waarschijnlijk op dat de invoerders en fabrikanten zich nogal onzeker voelden betreffende de toepassingsvoorwaarden van de R&TTE-richtlijn. Voor eindapparatuur liep het aantal verleende Belgische goedkeuringen wel drastisch terug. Tot april 2000 werden slechts 21 goedkeuringen voor eindapparatuur verleend tegen 173 in 1999. Hierbij moet wel worden gesteld dat er onder het goedkeuringssysteem voor eindapparatuur meer en meer Europese goedkeuringen verleend werden. Het toezicht op de naleving van de "controle-overeenkomsten" werd uiteraard ook voortgezet. Hierbij werd nagegaan of de fabrikanten en de invoerders wel hun verplichtingen in verband met de goedkeuringen naleefden. Daarbij werden soms zowel administratieve als technische afwijkingen vastgesteld.

De overgangsmaatregelen lopen tot en met 7 april 2001. Bijgevolg is het vanaf 8 april 2001 niet meer toegestaan apparatuur bestemd voor de Europese markt te fabriceren of in te voeren op basis van een goedkeuring die volgens het oude regime is verleend. Indien de apparatuur voor 8 april 2001 het productiestadium verlaten heeft en/of reeds ingevoerd is binnen de Europese Unie, dan kan die uiteraard nog worden verkocht. Apparatuur die over een in België aanvaarde, vroeger verleende goedkeuring beschikt, mag verder worden gebruikt zover de vroegere voorwaarden van het goedkeuringssysteem nageleefd blijven.

De operatoren en aanbieders van openbare telecommunicatiediensten zijn verplicht de exacte en passende technische specificaties van hun interfaces

te publiceren. Deze specificaties vormen de basis voor de fabrikanten om geschikte toestellen te kunnen bouwen. Het Instituut hecht veel belang aan deze publicaties. Al de operatoren werden aangeschreven om hen op deze verplichting te wijzen en om een beroep te doen op hun goede wil. Welke technische specificaties beschikbaar zijn en de manier waarop ze verkregen kunnen worden, is terug te vinden op de website van het Instituut. Over het algemeen mag worden vermeld dat het systeem in België goed werkt.

De dienst "Goedkeuringen" van het Instituut werd omgevormd in de dienst "Apparatuur". Deze dienst is onder meer verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de R&TTE-richtlijn. Er werden vooral inspanningen geleverd om

- enerzijds de operatoren ertoe te bewegen de verplichting na te leven om hun interfacespecificaties te publiceren en
- anderzijds de fabrikanten, invoerders en verkooppunten te informeren over de nieuwe bepalingen.

Het Instituut is tevens actief in de fora waar gestreefd wordt naar verdere Europese harmonisatie:

- Europese Commissie;
- TCAM-comité (Telecommunication Conformity Assessment and Market Surveillance Committee);
- European Radiocommunications Committee (ERC);
- Administratieve samenwerking (ADCO);
- European Telecommunications Standards Institute (ETSI);
- EMC Working Party (elektromagnetische compatibiliteit);
- EMC SLIM (Simpler Legislation for the Single Market).

Controle op eind- en radioapparatuur

Er werd vastgesteld dat er vrij veel toestellen op de markt komen die niet of slechts gedeeltelijk voldoen aan de wettelijke eisen. Deze inbreuken geven aanleiding tot oneerlijke concurrentie en benadelen de fabrikanten en invoerders die wel de wettelijke verplichtingen naleven. Een dergelijke controle (die niet gericht is op de particulieren) is bijgevolg nodig in ieders belang - fabrikanten, invoerders, verkopers, overheid, maar tevens de gebruikers. Het markttoezicht wordt als een van de hoekstenen beschouwd voor de goede werking van de R&TTE-richtlijn. In bepaalde gevallen werd het nodig geacht repressief op te treden.

II. TELECOMMUNICATIE

Een overzicht van de resultaten in 2000:

Tijdens controles in beslag genomen toestellen:			
Eindapparatuur	Radioapparatuur		
Telefoontoestellen	1.249	Telegeleid speelgoed	1.226
Antwoordapparaten	180	Draadloze telefoons	430
Faxtoestellen	20	Afstandsbedieningen (radiobesturing)	373
Andere	5	CB-toestellen	204
		Scanners	98
		Draadloze intercoms (babyfoon)	79
		Walkietalkies	67
		Draadloze alarm- en veiligheidstoestellen	52
		Niet-specifieke low power devices	40
		Draadloze microfoons & "in-ear"-systemen	23
		Toestellen voor radioamateurs	15
		Draadloze hoofdtelefoons	10
		Draadloze audio- en videot toestellen	9
		Andere	67
Totaal	1.454	Totaal	2.693

De inbeslagnames hadden vooral betrekking op apparatuur die nog volgens het vorige goedkeuringsregime op de markt gebracht was en waarbij de vroegere goedkeuringsvoorwaarden niet vervuld waren.

Bij controle van apparatuur die volgens de R&TTE-richtlijn op de markt gebracht is, bleek dat er vooral problemen zijn in verband met de juiste markering en dat dikwijls de noodzakelijke informatie voor de gebruiker ontbreekt. Het Instituut hecht veel belang aan deze informatie en beschouwt die als essentieel. Bij radioapparatuur moet opgegeven worden in welke landen of gebieden de apparatuur gebruikt mag worden. Dit moet niet alleen in de handleiding vermeld worden, maar eveneens op de verpakking. Indien deze informatie ontbreekt dan zal het Instituut de passende maatregelen treffen en deze toestellen uit de rekken halen. Deze informatie is immers onontbeerlijk voor de gebruiker van de apparatuur.

De voornaamste opdracht voor de controleurs in de beginperiode van de R&TTE-richtlijn was het verstrekken van informatie. Na het verstrijken van de overgangperiode zal er strenger toezicht worden

op de naleving van al de bepalingen van de R&TTE-richtlijn. Het Instituut is niet alleen van plan de administratieve eisen te controleren, maar zal aan de hand van een steekproef ook nagaan of de apparatuur voldoet aan de technische essentiële eisen (elektrische veiligheid, beschermingseisen in verband met EMC en gebruikmaken van de passende radioparameters). Indien de apparatuur niet voldoet aan de wettelijke eisen, dan kan het Instituut zelfs een totaal verkoopverbod van deze apparatuur opleggen.

3.5 EXAMENS VOOR RADIOGEBRUIKERS

Het Instituut organiseert examens voor het verkrijgen van radioamateurcertificaten en ook voor certificaten voor het gebruik van stations aan boord van schepen. Die examens worden in Brussel afgenomen, behalve de GMDSS-examens (Global Maritime Distress and Safety System) die op de plaats van de opleiding worden georganiseerd.

In 2000 werden 37 examens georganiseerd, verdeeld als volgt:

Type	Aantal examens	Aantal deelnemers	Aantal en percentage geslaagden	Aantal en percentage niet-geslaagden
Radiomaritiem				
VHF	9	741	630 (85%)	111 (15%)
GMDSS algemeen	8	56	49 (87,5%)	7 (12,5%)
GMDSS beperkt	11	90	73 (81%)	17 (19%)
Totaal	28	887	752 (85%)	135 (15%)
Radioamateur				
Categorie A	4	37	27 (73%)	10 (27%)
Categorie B	2	114	50 (44%)	64 (56%)
Categorie C	3	64	34 (53%)	30 (47%)
Totaal	9	215	111 (52%)	104 (48%)

Er zijn minder kandidaten geslaagd voor het B-examen dan in 1999, omdat het iets moeilijker was dan de andere examens en dat heeft de kandidaten van slag gebracht. De Examencommissie zal het nodige doen om een herhaling van die situatie te vermijden terwijl toch niet zal worden geraakt aan het doel van het examen, namelijk selectie.

Wat het C-examen betreft (wat het A-examen is geworden sinds de inwerkingtreding van het ministerieel besluit van 9 januari 2001), hoopt het BIPT dat de herziening van de snelheid van het morse-examen tot 5 woorden per minuut, zal leiden tot een hoger aantal geslaagde kandidaten.

3.6 NATIONALE DIENST VOOR DE CONTROLE OP HET SPECTRUM (NCS)

Er dient te worden gecontroleerd of de gebruikers van het radiospectrum de voorwaarden van hun vergunning naleven om te vermijden dat ze elkaar storen. Dat is de rol van de Nationale dienst voor de Controle op het Spectrum. Die rol uit zich op twee vlakken: preventieve controles en controles op basis van klachten.

De preventieve controles op professionele netwerken vormen een belangrijk onderdeel van het werk van die dienst. De meeste nieuwe radionetten worden gecontroleerd door de technici van de NCS. Daardoor kan men zich ervan verzekeren dat die netwerken overeenkomstig de vergunning zijn aangelegd en dat de frequenties overeenstemmen met wat gepland is door de dienst Frequentiebeheer. Daardoor kan men ook het gebruik van illegale zendontvangtoestellen beperken. Ten slotte wordt

via die preventieve controles het aantal storingen verminderd, wat ten goede komt aan de gebruikers. Het aantal preventieve controles dat door de NCS is uitgevoerd is duidelijk gestegen (1.476 dossiers in 2000 tegen 775 in 1999).

Bovendien heeft iedere burger het recht om aan de NCS elke radiostoring te melden waar hij slachtoffer van zou zijn. De technici van de NCS, die uitgerust zijn met professionele meetapparatuur, sporen de oorsprong van de storing op en nemen de nodige maatregelen om die uit te schakelen.

De NCS, die belast is met het "toezicht op de golven" in de ruime zin van het woord, heeft daarnaast nog andere opdrachten. Zo behandelt de dienst ook gevallen van storingen op de luchtvaartband en waakt over de naleving van de normen

II. TELECOMMUNICATIE

door de teledistributienetten. De NCS vervult ook de operationele opdrachten inzake het beheer van de maritieme radiocommunicatie: de dienst controleert de radio-uitzendingen, zowel op zeevaart- en, binnenvaartdiensten als op plezierboten, en behandelt de storingen op de maritieme frequenties.

De NCS controleert eveneens of de gsm-operatoren hun verplichtingen inzake dekking en kwaliteit van dienstverlening nakomen. De NCS heeft zo een meetcampagne gevoerd om de kwaliteit van het Orange-netwerk in de maand maart 2000 na te gaan.

Voor zijn opdrachten werkt de NCS nauw samen met diverse instanties: gerecht, politie, rijkswacht, gerechtelijke politie. Om in geval van overtreding de nodige maatregelen te kunnen treffen, hebben de technici van de NCS de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie. Alle veiligheidsdiensten hebben bovendien dag en nacht toegang tot een wachtdienst in geval van storingen op hun radionet.

Een belangrijke opdracht van de NCS in 2000 bestond erin om er ter plaatse voor te zorgen dat er geen radiostoringen optraden tijdens Euro 2000.

Bovendien is aan de NCS in 2000 een nieuwe opdracht toevertrouwd: de meting van de straling van de gsm-basisstations en andere zendsites in het kader van de naleving van de normen voor de bescherming van het publiek tegen de mogelijke effecten van elektromagnetische stralingen op de gezondheid. In die context heeft de NCS een uitvoerige voorafgaande studie verricht en is in de maanden juni en juli 2000 over het gehele grondgebied een meetcampagne uitgevoerd op aanvraag van de Minister van Telecommunicatie. Sinds augustus 2000 voert de NCS regelmatig metingen van de straling van de zendsites uit op verzoek van de Minister van Telecommunicatie en de Minister van Volksgezondheid.

Een ander project van de NCS waarmee in 1999 gestart is, is de installatie van zes meetstations verspreid over het land waarmee men toezicht kan houden op het gebruik van de radiofrequenties en de oorsprong van uitzendingen kan bepalen. Het ontwerpen van die stations, met name de ontwikkeling van software, is intern gebeurd en is voortgezet in 2000. Het eerste station moet in 2001 operationeel zijn.

Bovendien werden in 2000 twee nieuwe meetwagens in dienst genomen. Naast het bestaande materiaal zijn alle nieuwe voertuigen, van het monovolumentype, uitgerust met een nieuwe professionele radiopeiler.

Buiten de administratieve dienst te Brussel beschikt de NCS over vijf controlecentra verspreid over het land, respectievelijk in Seneffe, Luik, Anderlecht, Gent en Antwerpen.

Op internationaal niveau heeft de NCS ook in 2000 deelgenomen aan de internationale werkgroep CEPT/ERC/FM-PT22 (monitoring) en aan de werkgroep PT/Rainwat. Die laatste verenigt de administraties voor telecommunicatie en maritieme aangelegenheden van de Rijn- en Donaulanden. Een regionaal akkoord met betrekking tot de radiotelefoondienst voor de binnenvaart werd op 6 april 2000 te Bazel ondertekend. De volgende landen hebben dit akkoord ondertekend: België, Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Kroatië, Luxemburg, Moldavië, Nederland, Oostenrijk, Polen, Roemenië, de Slowaakse Republiek, de Tsjechische Republiek, de Federale Republiek Joegoslavië en Zwitserland. België is verantwoordelijk voor de administratieve follow-up van dat nieuwe binnenwaterakkoord, genaamd: "Het Regionaal Akkoord met betrekking tot de radiotelefoniedienst voor de binnenvaart".

De onderstaande tabel geeft een overzicht van de verrichtingen van de NCS tijdens het jaar 2000.

Interventies van de NCS	
Aantal dossiers "storingen"	910
Preventieve controles bij professionele gebruikers	1.476
Metingen stralingen zendlocaties	41
Metingen teledistributiestationen	3
Controles tijdens manifestaties	18
Wegcontroles	24
Interventies wachtdienst	47
Totale aantal dossiers	2.519
Controles prestatievermogen gsm-netwerken	550 manuren
Metingen straling teledistributienetten	650 manuren
Aantal opgestelde pro justitia's	361

3.7 DE CONTROLEOPDRACHTEN MET BETREKKING TOT DE WET VAN 21 MAART 1991

Door de liberalisering van de telecommunicatie zijn de behoeften inzake marktcontrole grondig veranderd. De wet van 21 maart 1991 bevat talrijke dwingende bepalingen die erop gericht zijn:

- te verhinderen dat de actoren die op de markt aanwezig zijn, misbruik maken van een mogelijke dominante positie in een sector;
- de criteria van de universele dienst te doen naleven;
- fraude te beteugelen die zich op een markt in volle evolutie zou kunnen verbreiden;
- gemeenschappelijke regels op te leggen voor het aanbieden van diensten en de aanleg van infrastructuur.

De afdeling Telecommunicatienetwerken en -diensten heeft als rol een permanente controle op dat vlak uit te voeren. Zij treedt op naar aanleiding van klachten van operatoren of dienstverstrekkers of op verzoek van andere diensten van het Instituut wanneer zij een vermoeden hebben van een mogelijke overtreding in de dossiers die zij behandelen.

Net als de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving heeft de wet van 21 maart 1991 voorzien in de toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan sommige ambtenaren van het Instituut om te waken over de naleving van de wet en de toepassingsbesluiten ervan. Die ambtenaren kunnen ook in het kader van hun bevoegdheden opdrachten uitvoeren voor rekening van het parket of voor welbepaalde acties samenwerken met de diensten van de federale politie.

Tijdens het afgelopen jaar werden verschillende fraudedossiers behandeld, vooral inzake voorafbetaalde kaarten en phone shops (private bureaus voor telecommunicatie). Er wordt contact onderhouden met de cel "fraude" van sommige operatoren.

Meer dan honderd controles zijn uitgevoerd omdat de betrokken dienst niet was aangegeven, voornamelijk in Antwerpen bij acties die samen met andere politiediensten zijn ondernomen.

Verschillende klachtendossiers bij de Ethische Commissie hebben na onderzoek tot een verslag geleid, of zelfs tot het indienen van een klacht bij het betreffende parket.

Op het gebied van huisschakelaars zijn vijftien ondernemingen geïnspecteerd. Gelet op de wetswijzigingen die zijn aangebracht door de wet van 3 juli 2000, waarbij de erkenningen op dat domein zijn afgeschaft, zijn de activiteiten na de datum van publicatie van de wet, beperkt gebleven tot het verstrekken van informatie aan de gebruikers.

Er werden vele reeksen testoproepen uitgevoerd vanuit alle regio's van het land in het kader van klachten met betrekking tot interconnectieproblemen of de beperking van toegang tot verschillende diensten.

II. TELECOMMUNICATIE

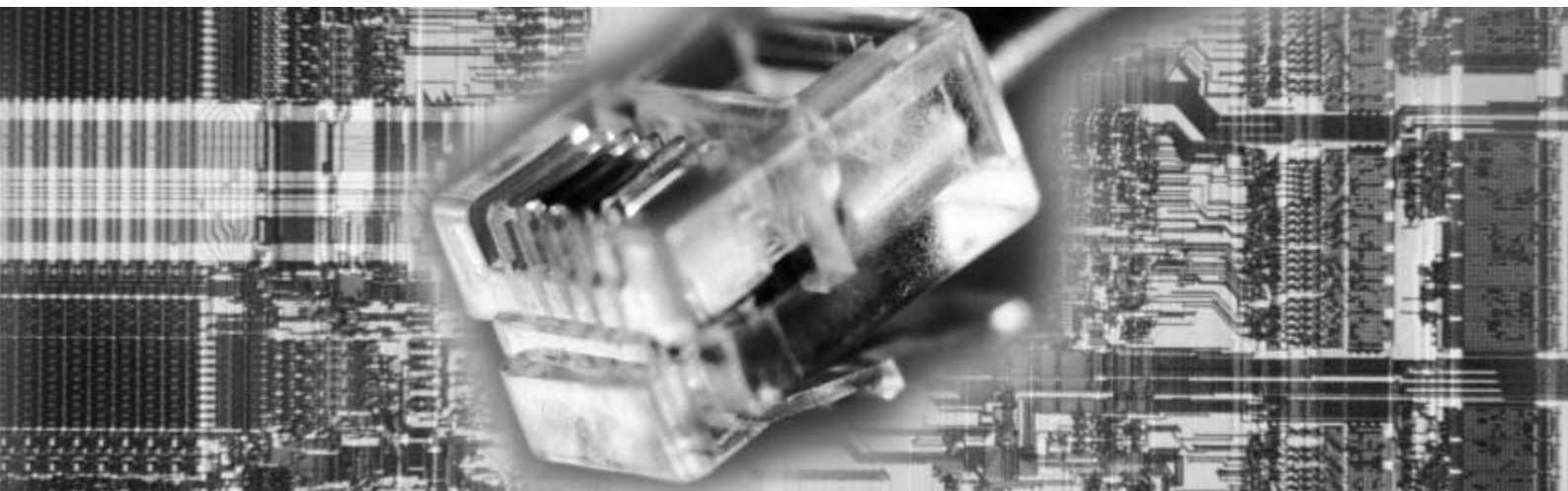

De dienst heeft ook informatieopdrachten verricht over de tarieven die worden toegepast om over de gegevens te beschikken die nodig zijn om eventueel misbruik van een dominante positie te controleren.

Inzake universele dienst zijn naast de theoretische kwaliteitscontroles van de geleverde diensten op basis van diverse verzamelde gegevens, rechtstreeks in de hoofdcentrales van de historische operator reeksen van metingen verricht om over vergelijkingsmateriaal te beschikken, aan de hand waarvan de betrouwbaarheid kan worden nagegaan van de resultaten die de operator heeft aangegeven.

Wat de telefoongidsen betreft, is elke publicatie gecontroleerd om te zien of de wettelijke voorschriften nageleefd zijn; er dient op te worden gewezen dat die dienst ook de evolutie van de wetgeving terzake volgt, met inbegrip van de aspecten betreffende het beheer van de databanken en van de diensten inlichtingen.

Ten slotte zorgt de dienst in het kader van de opdrachten die aan het Instituut zijn toevertrouwd door artikel 75 van de wet, ook voor de samenwerking binnen COMIXTELEC voor de planning van de te nemen maatregelen op het vlak van telecommunicatie in uitzonderlijke situaties, en de dienst neemt ook deel aan de werkzaamheden van de Commissie voor elektromagnetische compatibiliteit.

INLEIDING

Twee gebeurtenissen hebben de activiteiten van de directie "Postsector" van het Instituut gekenmerkt in de loop van het jaar 2000:

- op nationaal vlak gaat het om de voortzetting van de omzetting van de richtlijn via artikel 239 van de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen dat het koninklijk besluit van 9 juni 1999 heeft bekrachtigd tot omzetting van de verplichtingen die voortvloeien uit de van kracht zijnde richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst;
- op internationaal vlak heeft België als voorzitter van het Europees Comité voor postregulering (CERP) inspanningen geleverd om dat comité dynamisch te maken en binnen te leiden in de 21e eeuw door het open te stellen voor de verschillende markspelers in de Europese postsector en door de oprichting van een zelfstandig secretariaat voor te stellen.

III. DE POSTSECTOR

1

HET REGELGEVINGSKADER

1.1 OP EUROPEES NIVEAU

De omzetting van de eerste postrichtlijn door de EU-lidstaten, die in februari 1999 voltooid moest zijn, is nu bijna in alle EU-lidstaten afgerond.

In het kader van de voortgezette liberalisering van de Europese postsector, die is ingeleid door Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst, hebben in de loop van het jaar 2000 de eerste besprekingen plaatsgehad over het voorstel tot wijziging van die richtlijn.

De verdere openstelling van de postmarkt kreeg bijzondere aandacht van de Europese Raad van staatshoofden en regeringsleiders tijdens de top van Lissabon.

De Europese Commissie stelde eind mei voor om met ingang van 1 januari 2003 de in de postrichtlijn genoemde maxima voor de postdiensten die de lidstaten aan hun leverancier(s) van de universele dienst mogen voorbehouden, voorzover dit nodig is voor de financiering van de universele dienst, te verlagen van het huidige niveau van 350 gram en vijfmaal het normale basistarief tot 50 gram en tweemaal het basistarief voor respectievelijk normale binnenlandse brievenpost, inkomende grensoverschrijdende brievenpost en direct mail en tot nul gram voor uitgaande grensoverschrijdende brievenpost. Voor uitgaand grensoverschrijdend postverkeer en exprepost moet het huidige prijsmaximum worden afgeschaft.

Bovendien is het begrip "speciale diensten" in de tekst opgenomen om de diensten die niet aan de leverancier van de universele dienst kunnen worden voorbehouden beter te verduidelijken.

Verder wordt in het voorstel van de Commissie bepaald dat op 1 januari 2007 een nieuwe stap in de verdere openstelling van de markt moet worden gezet, mits de universele dienst in een door concurrentie gekenmerkte omgeving centraal blijft staan.

Het Europees Parlement heeft van zijn kant een reeks amendementen goedgekeurd die helemaal niet zo ver gaan als het voorstel van de Commissie. Het Parlement stelt dus voor om de post maar te liberaliseren boven 150 gram en vier keer de basisprijs, het begrip "speciale diensten" niet te ontwikkelen, de grensoverschrijdende binnenkomende of uit-

gaande post niet te liberaliseren en die bepalingen toe te passen vanaf 2005.

Ondanks alle initiatieven van EU-commissaris Fritz Bolkenstein hebben we eind 2000 moeten vaststellen dat de Europese Unie in een impasse zat omtrent een verdere liberalisering. Het voorstel van de Europese Commissie zou tot gevolg hebben gehad dat tegen 2003 ongeveer een vierde van alle inkomsten uit postdiensten opgesteld zou zijn voor concurrentie. Vandaag is dat slechts 3 procent (zendingen boven 350 gram). Het voorstel tot verdere liberalisering binnen de postsector zal dus ook in 2001 zeer actueel blijven.

Samen met Denemarken, Zweden, Nederland, Finland en Oostenrijk kan België het voorstel van de Commissie aanvaarden waarbij de noodzaak wordt benadrukt om de speciale diensten te liberaliseren en over een einddatum te beschikken voor de liberalisering. De Raad is in december 2000 bijegekomen, maar heeft geen compromis kunnen vinden tussen de landen die een snelle liberalisering willen en zij die voor een liberalisering kiezen in opeenvolgende stappen.

1.2 OP BELGISCH NIVEAU

De Raad van State had in zijn advies opmerkingen gemaakt over de aan de Koning verleende bevoegdverklaring in verband met de oprichting van het compensatiefonds bij de uitwerking van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 tot omzetting van de verplichtingen die voortvloeien uit de van kracht zijnde richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt. Om aan die opmerkingen tegemoet te komen, heeft het Parlement de wet van 3 juli 2000 aangenomen tot wijziging van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving en de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. De bedoeling was om een aantal bepalingen van het bovenvermelde koninklijk besluit in een wet in te schrijven.

Om het koninklijk besluit van 9 juni 1999 in overeenstemming te brengen met de Europese Richtlijn 97/67/EG heeft de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen sommige dwangmaatregelen met betrekking tot het opstellen van vergunningen en aangiftes opgeheven.

Op 22 maart 2000 werd het koninklijk besluit tot goedkeuring van de omzetting van De Post in een naamloze vennootschap van publiek recht en tot goedkeuring van haar statuten gepubliceerd. Verder werden de koninklijke besluiten houdende benoeming van de gedelegeerd bestuurder van de naamloze vennootschap van publiek recht De Post en houdende benoeming van de gewone leden en de voorzitter van de raad van bestuur bij de naamloze vennootschap van publiek recht De Post gepubliceerd.

Met het koninklijk besluit van 17 juli 2000 betreffende de toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Belgisch Instituut voor post-

diensten en telecommunicatie werd het aantal bevoegde personen die actief zijn binnen de directie "Postsector" uitgebreid tot vijf.

Vervolgens heeft het BIPT op initiatief van de toezichthoudende minister tijdens een rondetafelgesprek de verschillende partijen geraadpleegd die betrokken zijn bij de verdeling van niet-geadresseerde zendingen. Het doel bestaat erin enerzijds de stickers te harmoniseren waarmee de burger duidelijk kan maken of hij dat soort van zendingen al of niet in zijn brievenbus wil ontvangen en anderzijds aan de hand van een logo dat op elke niet-geadresseerde zending wordt gedrukt, de aard van die zending te typeren: reclame, informatieblad of gratis pers.

2

DE POSTMARKT

2.1 DE INTERNATIONALE ECONOMISCHE CONTEXT

Ook in 2000 hield de drang naar schaalvergroting en uitbreiding van de activiteiten de postsector stevig in zijn greep. We kunnen vaststellen dat dit jaar de grote marktspelers deze schaalvergroting en internationalisering eerder realiseren via joint ventures en partnerships dan via overnames. Misschien is deze nieuwe tendens in de eerste plaats te verklaren door de toenemende onzekerheid op de beurzen en de kapitaalmarkten.

Het meest in het oog springend dit jaar was de aankondiging dat "TNT Post Group" (Nederland), "UK Post Office" (Verenigd Koninkrijk) en "Singapore Post" (Singapore) een overeenkomst hebben getekend om een wereldwijde joint venture op te richten in grensoverschrijdende post. Naar verluidt ontstaat door die alliantie de grootste business-mailingvennootschap ter wereld, waarin de expertise, de systemen en de netwerken van drie belangrijke internationale postbedrijven worden gecombineerd.

Om te overleven moeten postbedrijven operatoren van wereldformaat worden of zich integreren in een internationale alliantie. In tegenstelling tot wat sommigen denken, ondergaat deze industrie een snelle verandering. Enkele jaren geleden had ieder land nog zijn eigen nationale postdienst, maar nu is de Europese of internationale markt het belangrijkste speelveld geworden.

De postdiensten staan reeds lang onder druk. De snelpostdiensten hebben, zonder de exponentiële groei van de elektronische post mee te tellen, belangrijke marktaandeel verworven. De elektronische post is de

meest gebruikte internetdienst. Tengevolge van de nieuwe elektronische economie staat de postsector voor een nieuwe uitdaging in het derde millennium.

Onder de algemene titel "Beijing Postal Strategy", keurde het 22ste Congres van de Wereldpostvereniging (UPU) de strategische planning voor 2000-2004 goed. De UPU wil via de volgende zes basisstrategieën ervoor zorgen dat de doelstellingen van de "Beijing Postal Strategy" worden bereikt:

- universele postdienst op wereldvlak;
- kwaliteit van de dienst in het internationale postnetwerk (betrouwbare en efficiënte diensten);
- economische leefbaarheid van het internationale postnetwerk en verbetering van de verhouding tussen kostprijs en doeltreffendheid;
- lancering van postproducten die beantwoorden aan de verwachtingen van de klant;
- posthervorming en -ontwikkeling rekening houdende met de technologische en reglementaire ontwikkeling;
- samenwerking en interactie tussen de partijen die bij de postsector betrokken zijn.

Deze doelstellingen zijn zowel van toepassing op de regeringen en de postadministraties als op de instellingen van de UPU. Zij dragen allemaal bij tot de vervulling van de opdracht van de UPU en zij behandelen de kwesties die als prioriteit naar voren werden gebracht zowel tijdens de verschillende forums voor strategische planning die door de UPU werden georganiseerd als tijdens de UPU-Conferentie van 3, 4 en 5 oktober 2000 te Genève.

III. DE POSTSECTOR

2.2 DE EUROPESE ECONOMISCHE CONTEXT

Om te beginnen stelde de Unie zich een nieuw algemeen strategisch doel voor het komende decennium, namelijk de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie ter wereld te worden, die in staat is tot duurzame groei met meer en betere banen en een grotere sociale samenhang. Meer in het bijzonder ten aanzien van de postdiensten riepen de staatshoofden en regeringsleiders de Commissie, de Raad en de lidstaten vervolgens op om, in overeenstemming met hun respectieve bevoegdheden, te ijveren voor de volgende doelstellingen:

- uitwerking, vóór eind 2000, van een strategie voor de verwijdering van de belemmeringen voor postdiensten;
- een snellere liberalisatie van de postdiensten, ten einde op dit vlak een volledig operationele interne markt tot stand te brengen.

In het buitenland was de overnamehonger van Deutsche Post minder dan de twee vorige jaren. Toch was 2000 voor Deutsche Post AG een cruciaal jaar met de beursgang van "Aktie Gelb" en de verhoging van haar belang in DHL van 25% naar 51%. De beursgang was de op één na grootste dit jaar en DP AG heeft nu een beurswaarde van bijna 950 miljard BEF en een jaarlijkse omzet van 904 miljard BEF.

De andere historische postoperator, TPG Post Group (Nederland), die sinds 1998 op de beurs genoteerd staat, nam, na de reeds vermelde joint venture met "UK Post Office" en "Singapore Post" voor internationale post, in september het Amerikaanse "CTI Logistics" over voor 650 miljoen dollar. Verder deed het allerlei overnames in Europa en sloot het ook samenwerkingsakkoorden met andere postoperatoren zoals P&T Luxemburg, Swiss Post AG en PT Post Indonesia.

Voor het Franse La Poste was 2000 cruciaal aangezien het tot op heden geen banden had met één van de grote integrators. Eind 2000 werd evenwel een operationeel samenwerkingsakkoord voor Europa afgesloten tussen Chronopost International en FedEx. In juni werd GeoPost opgericht als holdingmaatschappij voor de pakjes- en logistieke diensten van La Poste.

In navolging van de andere Europese postbedrijven brengt UK Post Office al zijn Europese pakjesdiensten onder in een holding, namelijk "General Logistics System International Holding (GLS)".

In 1999 was Poste Italiane nog verlieslatend maar het bedrijf verwacht weldra winstgevend te zijn en heeft net als de "Belgian Post Group" plannen om naar de beurs te gaan.

ABX Logistics is in amper zeven jaar tijd uitgegroeid van de zwaar verlieslatende dochteronderneming van de NMBS tot één van de vijf grootste logistieke bedrijven in Europa, met een omzet van 100 miljard BEF en 16.000 werknemers.

De bovenvermelde postoperatoren ontwikkelen zich tot internationale operatoren via overnames en allianties en steunen vaak op een sterk winstgevende thuismarkt die voldoende financiële middelen genereert om deze internationalisering te financieren. De nieuwe technologie en activiteiten zijn belangrijk. Tot nader order is het echter nog altijd de binnenlandse brievenpost die voor het gros van de cashflow zorgt, zelfs bij toonaangevende en vernieuwende postgroepen als het Nederlandse TPG en het Deutsche Post AG.

Privé-bedrijven actief in logistiek, koeriersdiensten en post volgen de expansie van deze ondernemingen met argusogen. In het kader van het mededingingsbeleid heeft de Europese Commissie vorig jaar verschillende zaken in de postsector behandeld. De talrijke overnames, joint ventures en fusies tussen postbedrijven hebben de nodige aandacht van de Europese Commissie getrokken om na te gaan of daarbij de Europese reglementeringen worden nageleefd.

2.3 DE BELGISCHE ECONOMISCHE CONTEXT

De Post werd op 1 maart omgevormd van een autonoom overheidsbedrijf tot een naamloze vennootschap van publiek recht. Het "Masterplan" dat werd uitgewerkt door de directie in samenwerking met consultant McKinsey moet De Post omvormen tot een modern en slagvaardig bedrijf. Door de dienstverlening te verbeteren, de commerciële slagkracht te verhogen en de kostenstructuur aan te passen, moet De Post een winstgevend bedrijf blijven.

Op 21 december werd tussen de directie en de vakbonden van De Post een sociaal raamakkoord ondertekend voor de periode 2001-2004. De totale kostprijs bedraagt 22,26 miljard BEF. Twaalf miljard is bestemd voor de voortzetting van het stelsel van "verlof voorafgaand aan het pensioen" vanaf 57 jaar en na 30 jaar dienst. De overige maatregelen kosten 10 miljard.

De Belgian Post Group (BPG), die De Post overkoepelt, heeft in het kader van de diversificatie- en verruimingsstrategie in de tweede helft van 2000 een aantal nieuwe filialen opgericht:

- ten eerste eXbo Services International N.V., dat zich zal focussen op de volgende activiteiten, met name de "mailactiviteiten", de "printshop" (reprografie en digitale printing-on-demand) en het

datacenter (waarbinnen men de ervaring van Securipost zal valideren), de archivering (al dan niet elektronisch) en de "transport services" (aanverwante logistieke dienstverlening). Het koeriersbedrijf VDK N.V. is alvast de eerste acquisitie van eXbo op het stuk van "transport services";

- ten tweede "e-services", het nieuwe filiaal van De Post dat de komende vijf jaar vijf miljard BEF zal investeren in internetactiviteiten. Deze afdeling groepeerd onder meer alle activiteiten die gepland zijn in het kader van "e-government" en "electronic mail services". Verder zullen initiatieven genomen worden inzake portaalsites en de divisie "e-fulfilment" zal de levering regelen van producten die via Internet worden besteld;
- ten derde Vicindo, de nieuwe dochter van de Belgian Post Group, die moet instaan voor de totaal nieuwe direct-marketingtoekomst van De Post. De groep is actief in vier domeinen, namelijk business-to-business en business-to-consumer data-management, grafische en conceptionele creatieve diensten, de productie van de boodschap en responsgedreven consultancydiensten. Vicindo heeft in het najaar alvast Inter-Mailing overgenomen, dat gespecialiseerd is in gepersonaliseerde en digitale productie.

In tegenstelling tot de 1,5 of 2 miljard die voorheen hieraan gewijd werd, heeft De Post aangekondigd om vóór 2005 meer dan 22 miljard BEF te investeren om het concurrentievermogen van De Post in een geliberaliseerde omgeving te handhaven. De helft van die som zal aan de sorteercentra worden besteed terwijl de rest wordt verdeeld over de modernisering van de informatica en de vernieuwing van het distributienetwerk. Via deze investeringspolitiek moet De Post binnen de vijf jaar het omzetcijfer via interne groei op 90 miljard BEF brengen. Momenteel bedraagt deze 75 miljard BEF. De BPG heeft verder plannen om binnen de drie jaar naar de beurs te gaan.

Ook ABX Logistics groeide in 2000. Dit gebeurde onder andere met overnames in Europa en het Verre Oosten. In België behaalde deze afdeling een omzet van ongeveer vijf miljard BEF.

Zoals op internationaal vlak kunnen we eveneens in België een sterke groei vaststellen bij de koeriers- en expresbedrijven. In België hebben de vier internationale integratoren belangrijke activiteiten uitgebouwd en stellen rechtstreeks bijna 6.000 mensen tewerk. Naast deze grote integratoren zijn er eveneens kleinere nationale koeriersbedrijven actief op de Belgische markt zoals bijvoorbeeld Chronopost, TBC Halbart Express, Day by Day, World Courier, enz. Ten slotte zijn er eveneens talrijke lokale koeriersbedrijven en éénmanszaken die soortgelijke diensten

aanbieden. Uit een navraag van job@ blijkt dat de Brusselse regio kampt met een fel tekort aan koeriers.

The Belgian Courier Association (BCA) is heel actief gebleven in de verdediging van de belangen van de expresbedrijven.

OPERATIONELE OPDRACHTEN VAN HET INSTITUUT

3.1 OP REGLEMENTAIR VLAK

In de loop van 2000 heeft het BIPT zich voornamelijk toegelegd op de voorbereiding van de secundaire wetgeving, namelijk:

- een ontwerp van koninklijk besluit houdende oprichting van een compensatiefonds, bestemd om de universele postdienst te financieren, in het geval dat de lasten die de leverancier van de universele dienst (momenteel De Post) moet dragen, onbillijk zouden worden;
- een ontwerp van koninklijk besluit tot instelling van een vergunningstelsel en een ander tot instelling van een aangiftesysteem;
- een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de kwaliteitsnormen voor de universele postdienst en van de inlichtingen die moeten worden verstrekt door de leveranciers van de universele postdienst om de controle van die normen mogelijk te maken.

Het BIPT heeft de werkzaamheden in verband met de WTO-onderhandelingen gevolgd onder andere wat betreft de eventuele toekenning van subsidies voor tijdschriften en de mogelijke storende effecten op de dienstenhandel.

3.2 OP OPERATIONEEL VLAK

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, §2, van het tweede beheerscontract afgesloten tussen de Staat en De Post voert het Instituut een controleopdracht uit inzake de naleving van de kwaliteitscriteria van de brievenpost.

De kwaliteitscriteria die De Post moet naleven op het stuk van de verzendingstermijnen zijn vastgelegd in artikel 4, §1, van het beheerscontract. Hierin verbindt De Post er zich onder meer toe om binnen een termijn van D + 1 minstens 90% en binnen een termijn van D + 2 minstens 97% van de binnenlandse post te bestellen, gemeten volgens de "end-to-end"-methode.

Naar aanleiding van een algemene aanbesteding werd deze controleopdracht in mei 1998 voor een periode van drie jaar toevertrouwd aan RESEARCH INTERNATIONAL. Op basis van de "end-to-end"-methode heeft RESEARCH INTERNATIONAL zijn resultaat gebaseerd op drie kwaliteitscontroles die gedurende één week in de maanden mei, juni en oktober 2000 werden uitgevoerd.

Uit de resultaten blijkt dat 82% van de standaardbrieven de bestemming bereikt op D + 1, rekening houdend met een statistische fout van 0,6%, wat een afwijking is van 8% tegenover de doelstelling van 90% zodat het beoogde criterium D + 1 niet wordt gehaald. Daar 97,5% van de standaardbrieven de bestemming wel bereikt op D + 2, rekening houdend met een statistische fout van 0,3%, wat 0,5% meer is dan de doelstelling van 97%, wordt dit criterium nageleefd.

Na een algemene offerteaanvraag heeft het BIPT Bureau van Dijk gekozen met het oog op de follow-up van een studie over de uitwerking van een kostenmodel om de kosten te berekenen van de universele dienst die door de aangeduide leverancier van de universele dienst wordt verstrekt. Die studie zal in essentie in 2001 plaatsvinden.

De ambtenaren van het BIPT hebben eveneens hun opdracht van officier van gerechtelijke politie vervuld. Wat de beteugeling betreft van de inbreuken op de gereserveerde sector die aan De Post is toegewezen, zijn geen klachten ingediend. Op een ander gebied is het BIPT opgetreden bij het onderzoek naar fraude komende van de West-Afrikaanse landen. Het gaat om pogingen tot oplichting: 35.670 zendingen zijn bij één enkel onderzoek in beslag genomen. Het verschil met het jaar 1999 (± 100.000) is het resultaat van de herstructurering van de rijkswachtdiensten in de luchthaven Brussel-Nationaal en van het vooropstellen van andere prioriteiten door de rijkswacht. Dit heeft tot minder controles geleid.

3.3 OP INTERNATIONAAL VLAK

Europees Comité voor postregulering (CERP)

Net als in 1999 heeft het BIPT zijn actieve deelname voortgezet in alle werkgroepen van het CERP. Toch heeft het zijn aandacht in het bijzonder op vier werkgroepen gericht: de werkgroep "UPU-aangelegenheden", de werkgroep "Regelgevingskwesties", de werkgroep "Economische aangelegenheden" en de werkgroep "Normalisatie".

• Werkgroep "UPU-aangelegenheden"

Nu het vijfjaarlijkse Congres van de UPU achter de rug is, komt het erop aan de daar genomen resoluties ten uitvoer te leggen. Het BIPT heeft als waarnemer voor België en voor het CERP deelgenomen aan de vergaderingen van de Groep op hoog niveau. Die is belast met de studie over de toekomstige opdracht, structuur, samenstelling, financiering en besluitvorming van de UPU, waarbij de nadruk wordt gelegd op de behoeften van de ontwikkelingslanden en op de noodzaak om de functie en de verantwoordelijkheid inzake reglementering enerzijds en exploitatie anderzijds voor de levering van internationale postdiensten te omschrijven en duidelijker van elkaar te onderscheiden.

• Werkgroep "Regelgevingskwesties"

Deze werkgroep heeft zich toegespitst op Europese regelgevingskwesties:

- analyse van de follow-up van de toepassing van de Europese Richtlijn 97/67/EG in de verschillende Europese landen en ook in de landen die zich in de fase van de pre-toetreding bevinden;
- denkwerk over het voorstel voor een nieuwe richtlijn tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG;
- afwerking van het compendium dat op Internet beschikbaar zal zijn. Dat compendium is bedoeld om beknopt alle informatie van juridische aard te verstrekken, met name in verband met de situatie van de regulatoren, de definitie van de omvang van het reserveerbare domein, de reikwijdte van de universele dienst, alsook de financieringswijze ervan voor alle leden van het Europees Comité voor postregulering.

• Werkgroep "Economische aangelegenheden"

De volgende onderwerpen werden onderzocht:

- de uitspraak van het Europees Hof van Justitie inzake remail;
- de studies van de UPU inzake eindrechten;
- de problematiek van de BTW;
- de problematiek van de omvang van het postale netwerk en van de toegankelijkheid ervan voor alle burgers rekening houdend met het behoud van de postkantoren.

• Werkgroep "Normalisatie"

In het kader van de Europese richtlijn bespreekt en analyseert deze werkgroep de normalisatiewerkzaamheden van het Europees Comité voor Normalisatie (CEN/TC 331).

In de loop van het jaar 2000 heeft het CERP-voorzitterschap onder leiding van België in overleg met de directie van het CERP drie prioriteiten vastgelegd:

- de ontwikkeling van de contacten met alle personen die bij de Europese postsector betrokken zijn, waaronder de Europese Commissie, PostEurop en de European Express Association (EEA);
- zonder een eigen secretariaat kan het CERP niet helemaal efficiënt werken. België heeft daarom een denkproces en besluitvormingsprocedure aangevat om die kwestie op te lossen;
- in samenwerking met de Wereldpostvereniging en PostEurop, de vereniging die de belangen vertegenwoordigt van de postoperatoren die belast zijn met de universele dienstverlening, heeft op 20 september 2000 in Brussel een ministeriële conferentie plaatsgehadt met betrekking tot de pre-toetreding van de landen uit Midden- en Oost-Europa tot de Europese Unie.

CEN TC 331 Postal Services

De CEN/TC 331 Postal Services harmoniseert op Europees niveau de kwaliteitsnormen en de technische specificaties. Deze technische normalisatie is onontbeerlijk om de interoperabiliteit tussen de nationale netwerken en een efficiënte universele dienst in de Unie te bevorderen.

Het BIPT volgt gedeeltelijk de Europese normalisatiewerkzaamheden op en in het bijzonder de kwaliteitsstandaards die de CEN voor de Europese Commissie ontwikkelt. Eind 2000 bereikte de belangrijke standaard met betrekking tot "Measurement of quality of end-to-end services for priority and first class mail" het eindstadium.

De Wereldpostvereniging (UPU)

Zoals al is aangestipt, heeft het BIPT België en het CERP actief vertegenwoordigd in de organen van de UPU.

Als logisch gevolg van de werkzaamheden in 1999 op het stuk van aansprakelijkheid van de postbesturen heeft het BIPT in samenwerking met andere landen een vergelijkende studie verricht over de aansprakelijkheidsregels tussen de wereldpostconventie (van toepassing op de postbesturen van alle landen van de wereld) en de verschillende overige conventies die van toepassing zijn op de private postoperatoren (CMR, COTIF, Verdrag van Warschau, Conventie over de regels inzake de zeevracht-

III. DE POSTSECTOR

brief). Op grond van de resultaten zal kunnen worden beoordeeld in welke mate een harmonisatie kan worden overwogen tussen de UPU-conventie en die verschillende regels.

Het BIPT heeft het “Memorandum on universal postal service obligations and standards” afgewerkt, dat bestemd is om de universele dienst ten uitvoer te leggen in de verschillende lidstaten van de Unie. Dat memorandum is door de internationale postgemeenschap aangenomen met de hulp van het Internationaal Bureau en het projectteam van de Administratieve Raad onder leiding van Brazilië.

Het BIPT neemt het voorzitterschap waar van het projectteam “Vocabulaire polyglotte/Multilingual vocabulary” dat tot taak heeft de gebruikelijke posttermen te herzien in het licht van de ontwikkelingen in de postsector.

3.4 HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE POSTDIENSTEN

In 2000 heeft het Raadgevend Comité voor de postdiensten een advies verstrekt over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging. Dat advies is overgezonden aan de toezichhoudende minister van het BIPT. Daarin zijn de verschillende standpunten vermeld van de actoren die bij de liberalisering van de postsector betrokken zijn.

• *Werkgroep “Europa”*

Het voorstel van de Europese Commissie inzake verdere liberalisering werd gepresenteerd en besproken.

• *Werkgroep “Postdiensten”*

Er werden in hoofdzaak twee onderwerpen behandeld:

- een uiteenzetting met betrekking tot de prijs-kwaliteitverhouding van de dienstverlening bij De Post;
- een voorstelling van de diverse Europese kwaliteitsstandaards ontwikkeld door de CEN/TC 331.

De jaarverslagen van het Raadgevend Comité kunnen worden geraadpleegd op de website van het Instituut.

ORGANISATIE

DIRECTIERAAD

Administrateur-generaal en leidend ambtenaar
Eric Van Heesvelde (Directie I)

Directeur-generaal
Georges Deneff (Directie II)

Administrateur
Freddy Baert (Directie III)

Administrateur
Jean-Luc Dutordoit (Directie IV en V)

BEVOEGDHEDEN VAN DE DIRECTIES

Directie I – Telecommunicatie

Algemeen beleid
Nationale dienst voor de Controle op het Spectrum
Kamer voor Interconnectie
Verzoeningsprocedures en administratieve beslissingen

Directie II – Telecommunicatie

Strategisch beleid
Regelgevingskader en juridische kwesties
Beheer van openbare netwerken en diensten:
vergunningen en aangiften
Internationale betrekkingen
Nummering
Statistieken
Raadgevend Comité voor de telecommunicatie
Controle met betrekking tot de wet van 21 maart
1991

Directie III – Telecommunicatie

Vergunningen voor private radionetwerken
Marktbewaking voor radio- en eindapparatuur
Notificaties radioapparatuur
Frequentiebeheer
Examens voor radiogebruikers

Directie IV – Postsector

Strategisch beleid en regelgevingskwesties
Internationale betrekkingen
Raadgevend Comité voor de postdiensten

Directie V – Logistieke en financiële ondersteuning

Human resources
Opleiding
Financiën
Aankopen
Organisatie
Informatica
Vertaling

IV. HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE

2

PERSONEEL

Eind 2000 bedroeg het personeelseffectief van het Instituut 184 statutaire eenheden, gespreid als volgt: 50 personeelsleden van niveau 1, 116 van niveau 2 en 18 van niveau 3. Dit statutair personeel werd aangevuld met een aantal contractuele personeelsleden, waarvan er eind 2000 nog 18 in dienst waren. Deze aanvulling was noodzakelijk om de gehele of gedeeltelijke onbeschikbaarheid van een aantal personeelsleden (loopbaanonderbreking, vrijwillige vierdagenweek,...) op te vangen, om taken te vervullen die een kennis of ervaring van hoog niveau vereisen of om te voldoen aan de wettelijke verplichting tot het tewerkstellen van jongeren met een stagecontract.

De kaderuitbreiding die goedgekeurd werd ingevolge de door de wet van 19 december 1997 aan het Instituut verleende bijkomende opdrachten, waardoor het budgettair kader op 196 werd gebracht, werd in de loop van het voorbije jaar afgerond. De twaalf nog in te vullen betrekkingen zijn opgekomen door opruiming, vervroegde uittreding of vrijwillig ontslag van statutaire ambtenaren.

Door de snelle evolutie in de telecommunicatie- en de postsector en de intrede van talrijke operatoren en service providers, is de druk op het Instituut evenwel dermate toegenomen, dat de regulator zich verplicht zag opnieuw een dossier voor een kaderuitbreiding in te dienen. Deze uitbreiding moet het Instituut in de gelegenheid stellen de haar toevertrouwde bevoegdheden en opdrachten naar behoren te vervullen.

Anderzijds is 2000 het jaar waarin een aantal dossiers ingeleid werden die de actualisatie tot doel hebben van sommige bestaande reglementaire bepalingen, zoals het administratieve statuut en het taalkader. Wat het geldelijke statuut betreft, werd een dossier ingediend tot omzetting in euro van alle weddeschalen, vergoedingen en toelagen.

Inzake de vorming van het personeel werden de geleverde inspanningen voortgezet op het gebied van technische opleidingen van allerlei aard, van taal- en vooral van informaticacursussen.

LOGISTIEKE EN FINANCIËLE ONDERSTEUNING

De logistieke ondersteuning van het BIPT legt in het bijzonder de nadruk op een vijftal facetten:

- het correct installeren en uitrusten van het personeel;
- het beheer en onderhoud van gebouwen en materiaal;
- het centraliseren van alle aankopen en de marktconsultatie;
- het globale financiële beheer, zowel qua inkomsten als qua uitgaven; in het bijzonder gaat het hier om de boekhouding en de begrotingsopmaak en -controle;
- ondersteuning bij het afsluiten van contracten ten behoeve van andere diensten.

In 2000 werd het centrum te Gent volledig nieuw uitgerust en werden de eerste initiatieven genomen voor een mast op de Astrotoren te Brussel.

Ten behoeve van het intussen bijna voltallige kader werd een bijkomende halve verdieping afgehuurd, waardoor het BIPT nu vijf verdiepingen betreft in de Astrotoren.

De logistieke en boekhoudkundige ondersteuning van de afzonderlijke Ombudsdienst voor telecommunicatie verloopt vlot. In 2000 werd vooral op informaticavlak een inspanning geleverd met het oog op de uitbouw van een eigen gegevensbank.

Het BIPT verzorgde de logistieke begeleiding van het UMTS-dossier en trof de nodige maatregelen om de procedure correct te kunnen laten verlopen.

Op het vlak van de technische uitrusting, van belang opdat het BIPT zijn controleopdracht naar behoren kan uitvoeren, werden ook in 2000 belangrijke investeringen gedaan: twintig mio BEF voor zuiver technische meetapparatuur, in het bijzonder de stapsgewijze opbouw per centrum van een volwaardig meetstation en de uitrusting van voertuigen, dertien mio voor informaticamateriaal en vier mio voor de aankoop van wagens waarmee de controles worden uitgevoerd.

Op het vlak van de informatica kunnen de volgende investeringen als belangrijkste worden vermeld:

- het gedeeltelijk planmatig vernieuwen van het informaticamateriaal;
- de vervanging van de server;
- het op punt stellen van de boekhouding, de loonproblematiek en de licentie-facturatie inzake de invoering van de euro;
- het bijwerken van de geografische kaarten bij het frequentiebeheer.

Het financieel beleid laat zich kenmerken door een strikte budgettaire beheersing en een gezonde benadering inzake afdwingen van de beste marktvoorwaarden.

In de bijgevoegde tabellen worden de realisaties 2000 weergegeven van het BIPT als regulator en – afzonderlijk – van de Ombudsdienst voor telecommunicatie.

IV. HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE

4

BEGROTING

4.1 HET BIPT – REGULATOR VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE

INKOMSTEN 2000 (in miljoen BEF)	UITGAVEN 2000 (in miljoen BEF)
Terugvorderingen 6,82	Personeel 369,78
Vergunnings- en controlerechten voor private ondernemingen 896,38	Werking 132,11
Publieke vergunningsrechten 123,72	Investeringsuitgaven 37,18
Goedkeuringsrechten van eindapparatuur 2,84	Overkoepelende organisaties 66,23
Geboekte minwaarden -1,01	Schatkist 190,00
Diversen 1,20	CF (*) 92,33
	UMTS 23,42
Totaal 1.029,95	Totaal 911,05

(*) Dienst Kijk- en Luistergeld: deel van de kosten voor weddes en personeelsbeheer dat door het BIPT ten laste wordt genomen.

4.2 DE OMBUDSDIENST VOOR TELECOMMUNICATIE

INKOMSTEN 2000 (in miljoen BEF)	UITGAVEN 2000 (in miljoen BEF)
Terugvorderingen 0,00	Personeel 27,18
Prestaties voor derden (bijdrage sector) 50,93	Werking 19,19
	Investeringsuitgaven 5,20
Totaal 50,93	Totaal 51,57

BIPT

Jaarverslag 2000

REFERENTIES VAN DE REGLEMENTAIRE TEKSTEN DIE DOOR HET BIPT WERDEN VOORBEREID EN IN 2000 ZIJN GEPUBLICEERD

Datum afkondiging	Datum publicatie in Belgisch Staatsblad	Titel
04/10/99	10/02/00	Koninklijk besluit tot vaststelling van het bestek van toepassing op de semafoondienst en van de procedure inzake de toekenning van individuele vergunningen
12/01/00	09/02/00	Koninklijk besluit betreffende de legitimatiekaart van de personeelsleden van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie aan wie de hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie is toegekend
31/01/00	18/02/00	Administratieve omzendbrief bedoeld om het begrip "omzet" in verband met de bijdrage in het fonds voor de universele dienstverlening te specificeren
13/03/00	17/08/00	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie – Benoemingen
16/03/00	22/03/00	Koninklijk besluit houdende goedkeuring van de eerste wijziging van het tweede beheerscontract gesloten tussen De Post en de Staat
16/03/00	13/04/00	Koninklijk besluit betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van de telecommunicatiediensten
17/03/00	22/03/00	Koninklijk besluit tot goedkeuring van de omzetting van De Post in een naamloze vennootschap van publiek recht en tot goedkeuring van haar statuten
22/03/00	06/04/00	Koninklijk besluit houdende benoeming van de gedelegeerd bestuurder van de naamloze vennootschap van publiek recht DE POST
22/03/00	06/04/00	Koninklijk besluit houdende benoeming van de gewone leden en de voorzitter van de raad van bestuur bij de naamloze vennootschap van publiek recht DE POST
27/03/00	06/04/00	Koninklijk besluit houdende benoeming van de gewone leden van de raad van bestuur bij de naamloze vennootschap van publiek recht DE POST
24/05/00	08/06/00	Koninklijk besluit tot vaststelling van de datum van de vernieuwing van het paritair comité bij De Post
24/05/00	19/07/00	Koninklijk besluit ter bevestiging van twee koninklijke besluiten van 26 april 1999 (postwaarden)
27/06/00	17/08/00	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 betreffende de voorwaarden inzake aanleg en exploitatie van openbare telecommunicatienetwerken
03/07/00	13/07/00	Wet van 3 juli 2000 tot wijziging van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging en de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven
17/07/00	17/08/00	Koninklijk besluit betreffende de toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
20/07/00	30/08/00	Koninklijk besluit houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet inzake de post-en telecommunicatiesectoren
12/08/00	31/08/00	Wet houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen
03/09/00	12/09/00	Koninklijk besluit houdende ontslag en benoeming van de regeringscommissaris bij De Post
03/09/00	20/10/00	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 juni 1999 betreffende de toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
26/09/00	31/10/00	Koninklijk besluit betreffende radio- en eindapparatuur en de erkenning van hun conformiteit
29/09/00	21/12/00	Ministerieel besluit tot het verlenen van verlof voor opdracht aan sommige ambtenaren van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
27/10/00	28/11/00	Koninklijk besluit tot wijziging van diverse reglementaire bepalingen op het stuk van telecommunicatie (spraaktelefoondienst – individuele vergunningen, openbare telecommunicatienetwerken, mobilofonie)
12/12/00	29/12/00	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 juni 1998 betreffende de voorwaarden inzake aanleg en exploitatie van openbare telecommunicatienetwerken

De volledige lijst van de teksten die door het BIPT zijn gepubliceerd, is beschikbaar op de site www.bipt.be.

LIJST VAN DE GEBRUIKTE AFKORTINGEN

3G	Derde generatie	ICCP	Information, Computer and Communication Policy
AAP	Alternative Approval Process	IMSI	International Mobile Subscriber Identity
ACTE	Approvals Committee for Terminal Equipment	IMT-2000	International Mobile Telecommunications 2000
ADCO	Administrative Cooperation	INMARSAT	International Maritime Satellite Organization
ADMD	Administration Management Domain Name	INTELSAT	International Telecommunications Satellite Organization
BCA	Belgian Courier Association	IRG	Independent Regulators Group
BEF	Belgian franc	ISDN	Integrated Services Digital Network
BEMILCOM	Belgian Military Communications	ISPC	International Signalling Point Code
BIPT	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie	ITSO	International Telecommunications Satellite Organization
BRIO	Belgacom Reference Interconnect Offer	ITU	Internationale Telecommunicatie Unie
CB	Citizen Band	KPN	Koninklijke Post Nederland
CEN	Europees comité voor normalisatie	LEGBAC	Limited Exploratory Group on Broadcasting to Aeronautic Compatibility
CEPT	Europese Conferentie van de Administraties van Post en Telecommunicatie	MHz	Megahertz
CERP	Europees Comité voor Postregulering	NCS	Nationale dienst voor de Controle op het Spectrum
CMR	Convention relative au contrat de transport international de marchandises par route	NMBS	Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen
COMIXTELEC	Commission mixte des télécommunications	NRI	Nationale Regelgevende Instantie
COTIF	Convention relative aux transports internationaux ferroviaires	NSPC	National Signalling Point Code
CPS	Carrier Preselect System	NV	Naamloze Vennootschap
DECT	Digital Enhanced Cordless Telecommunications	OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
DHL	Dalsey, Hillblom & Lynn	ONP	Open Network Provision
DNIC	Data Network Identification Code	PMR	Private Mobile Radio
DVB-T	Digital Video Broadcasting – Terrestrial	PSTN	Public Switched Telephone Network
EC	Europese Commissie	PT22	Project Team – monitoring
ECTRA	European Committee for Telecom Regulatory Affairs	R&TTE	Radio & Telecommunication Terminal Equipment
EEA	European Express Association	SLIM	Simpler Legislation for the Single Market
EG	Europese Gemeenschap	SMP	Significant Market Power
EMC	Elektromagnetische compatibiliteit	TCAM	Telecommunication Conformity Assessment and Market Surveillance Committee
ERC	European Radiocommunications Committee	T-DAB	Terrestrial Digital Audio Broadcasting
ERO	European Radiocommunication Office	TE.SA.M	TElécommunications par SATellites Mobiles
ETO	European Telecommunication Office	TIISP	Telecommunications and Information Services Policies
ETSI	European Telecommunications Standards Institute	TNT	Thomas Nationwide Transport
EUTELSAT	European Telecommunications Satellite Organization	UMTS	Universal Mobile Telecommunications System
FAQ's	Frequently asked questions	UPU	Wereldpostvereniging
FedEx	Federal Express	VHF	Very High Frequencies
FM	Frequency Modulation	WRC	World Radiocommunications Conference
GHz	Gigahertz	WTO	World Trade Organization
GMDSS	Global Maritime Distress and Safety System	WTSA	World Telecommunications Standardization Assembly
GSM	Global System for Mobile Communications		
IAA	Intra Access Area		

BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE

Astrotoeren • Sterrenkundelaan 14, bus 21 • 1210 Brussel • Tel. +32 2 226 88 88 • Fax +32 2 226 88 77

— www.bipt.be —